

ÅRSSKRIFT 2020

ågård efterskole

ÅRSSKRIFT 2020

ågårdefterskole

Med ønsket om
en glædelig jul og
et godt nytår!

INDHOLD

06	Fra spansk syge til corona	_____
08	Hvad skal det til for? En ismutter's bekendelser	_____
11	Nyt medlem af bestyrelsen	_____
12	Dagbog Skoleåret 2019/2020	_____
36	Da corona sendte os hjem	_____
42	Nå, og hva' er det så du får tiden til at gå med?	_____
44	Karakterræs og forventninger	_____
46	Et år uden tid	_____
50	Fra Ågård Efterskole til Grønland	_____
54	Farvel og goddag	_____
62	Kogebog fra køkkenet	_____
64	Triatlon top-10	_____
66	Ågård Elevforening: Velkommen	_____
67	Ågård Elevforening: Indmeldelse	_____
68	Ågård Elevforening: Årsberetning 2020	_____
69	Ågård Elevforening: Julehilsen	_____
70	Skolebillede 2019/2020	_____
72	Medarbejdere pr. 01.08.2020	_____
75	Bestyrelse pr. 01.08.2020	_____

Lene Balle,
forstander

FRA SPANSK SYGE TIL CORONA

1. maj 2021 fylder Ågård Efterskole 60 år. Der har dog været andre former for skole her på Kirkebakken længe før dette. I alle årene har der været en form for årsskrift, som er blevet sendt ud til venner af skolen. Således også i år. Vi, som skole, tror på værdien i at sidde med et hæfte og på den måde få en lille flig af, hvor den gamle skole er lige nu.

Tiden som efterskole anno 2020 er præget af Covid19. I 1919, hvor skolen kæmpede meget for at skabe et elevgrundlag, skriver Ågård Frimenigheds præst, Waldemar Brücker i årsskriftet om den spanske syge:

"...indtil denne dag har den spanske syge ikke generet skolens arbejde stort. Da lærer Støvring fik den nogle få dage før jul, blev eleverne straks sendt hjem, og ligeledes måtte vi bede dem vente med at komme til den 9de jan., da så godt som alle ovre hos Jørgensens fik den i juletiden og ikke var rigtig færdige, da skolen egentlig skulde have begyndt. Men vi har ikke havt en eneste elev liggende af den."

Det sender tanker til de efterskoler, som allerede nu har konstateret smitte på skolen, og derfor har følt det nødvendigt at sende alle hjem til tests. Heldigvis har det i skrivende stund ikke været nødvendigt på Ågård Efterskole, men vores dagligdag bærer præg af de retningslinjer, som vi alle på en eller anden måde er underlagt. Eleverne er delt ind i primærgrupper, hvor der er mulighed for at være fysisk tæt på hinanden. Morgensangen foregår i Salen. Til de boglige timer sidder eleverne mere spredt. Spisesalen har vi været nødsaget til at udvide med to borde i Arnen. Til gymnastik leger de i specielle grupper og har specifikke makkere. I valgtagene sprittes værktøj, bolde og måtter af efter brug. Spredt ud i skolens mange bygninger står der spritdispensere, som bliver flittigt brugt. Vi har corona-tjanser, corona-håndklæder samt en corona-rengøringsassistent. Brætspillene står i karantæne efter brug. Forældrene skal hente og bringe på p-pladsen. Ingen overnattende gæster. Og måske mest mærkbart eleverne må ikke besøge andre lejligheder i fritiden.

Vi, voksne, har gjort os mange tanker om dagligdagen med de to omdrejningspunkter, hvordan kan vi minimere smitemuligheden og samtidig lave efterskole, som vi synes det

skal gøres. På mange måder har det været en interessant opgave at skulle løse. Vi har været nødt til at stille skarpt på, hvad der er vigtigt for os – hvad vil vi ikke give køb på? Vi er blevet mere sikre i vores værdier som skole, hvilket afspejler sig i vores samtaler blandt såvel voksne som elever.

Det er en udfordring at lave efterskole i disse rammer og måske endda ekstra stor for en skole som Ågård, hvor vi har så meget fokus på at blande de unge mennesker for at skabe det store fællesskab, hvor alle kender alle.

Eleverne spiller heldigvis med os. Vi øver os i at få øje på, at glasset er halvt fyldt frem for det modsatte. Og så rykker vi sammen i bussen på afstand for at få essensen af et efterskoleophold med i bagagen.

I 1919 fortæller Brücker videre i årsskriftet om, at kirkegængerne på Kirkebakken har set sig sure på ham over de manglende muligheder for at komme til julegudstjeneste som følge af den spanske syge. Brücker antog at sygdommen smittede, når mange mennesker var sammen, og derfor indførte han restriktioner.

"Det kan jo være, at denne sygdoms måde at udbrede sig på er en sådan så forsigtighed intet betyde. Men så længe man ikke véd det med afgørende sikkerhed, og så længe om det i al fald synes, som om større sammenkomster virker befordrende paa dens udbredelse, så længe har man ganske sikkert den simple pligt at gøre, hvad man kan for ikke at bidrage til at udsætte folk for smitte... Og da folk nu desuden var så fornuftige at afholde sig fra at gøre julegilder og sligt, har vi ikke, som man hører det andre steder fra, havt nogen opblussen af sygdommen efter jul."

Igen kan der drages paralleller til i dag. Hvor meget skal vi acceptere at afstå fra at gøre, samtidig med at vi alle udvi-

ser samfundssind. Dette bliver holdt op imod ungdomslivet, som også består af den første kæreste, dybe venskaber og erfaringer med fester og alkohol.

Hver dag må vi her på efterskolen balancere mellem følelse og fornuft. Må vi holde elevfester? Må jeg flirte med en fra en anden primærgruppe? Kan min nære veninde eller ven være fra en anden primærgruppe? Må vi synge? Må vi give et knus, når tingene er svære?

Overordnet set tænker jeg, at de unge mennesker gør sig umage – de vil gerne spille inden for coronarammerne for at give deres bidrag til at efterskoleåret kan bestå af 42 uger. Samtidig er det også unge mennesker, som den norske statsminister i foråret gjorde opmærksom på, kun har et ungdomsliv. De oplever kun et efterskoleophold en gang. Det er i løbet af disse ti måneder eleverne skal suge til sig af fællesskabet, oplevelserne, udfordringerne, de nye venskaber, opvisninger, musical og boldkampe.

Derfor må vi også som skole acceptere, at man bliver soulmates på tværs af primærgrupper og så i denne situation skabe erfaringer og lære de unge mennesker, hvordan de stadig kan vise samfundssind. Der er rig mulighed for at tale om forståelsen af ordene frisind, dannelse og den gode kammerat. Ord som altid har været centrale i skolerne på Kirkebakken i Ågård.

Til slut vil jeg sige tak til hele personalet og bestyrelse for en særlig stor indsats.

Husk...

at følge skolen på hjemmesiden, Facebook og Instagram!

Du ønskes en glædelig jul.

Lene Balle, forstander

Birgit Munk,
formand

HVAD SKAL DET TIL FOR? **EN ISMUTTERS BEKENDELSER**

Jeg har i mange år ejet og drevet Skovgrillen i Middelfart. Her kommer der mange mennesker hver dag. Vores kunder er fra alle samfundslag, er i alle aldre og kommer af vidt forskellige grunde.

Nogle kommer i sagens natur for at få stillet sulten, når de er på vej fra A til B, nogle fordi de er lækkersultne efter en stor is, men rigtig mange kommer også for at få en sludder, og for nogle er vi en stor del af deres netværk.

Jeg er vild med at tale med mennesker, høre deres historier, nogle gange bytte en løgnehistorie, andre gange diskutere alt muligt mellem himmel og jord, heriblandt også hvad der giver mening i livet.

Når jeg bliver spurgt, hvad jeg laver i min fritid, så fortæller jeg om mine børn og børnebørn, at jeg forsøger at holde mit skrog i nogenlunde fatning med lidt motion, at jeg godt kan lide at nørkle med små og store projekter, men også at jeg bruger en del af min fritid på at være i bestyrelsen for en efterskole...

Dine børn er da for længst færdige med at gå på efterskole, hvorfor gør du det? spørger nogle kunder. Ja, hvad skal det til for?

Jeg gør det, fordi det giver mening! Svarer jeg. Men hvad betyder det så?

Jeg gjorde for nogle måneder siden op, at jeg har lavet frivilligt arbejde i over 40 år.

Først i mange år i diverse gymnastikforeninger, 16 år på en friskole og nu i 8 år på Ågård Efterskole.

For mig giver det mening at være engageret i noget, som ikke er mit arbejde. Som ikke er det, der giver mig brød på bordet, men det, der er med til at krydre maden.

At det lige blev de frie skoler, jeg faldt for, kan vel bedst betegnes som en tilfældighed. Jeg er ikke født ind i en familie, der kendte noget som helst til Grundtvig. Det var en dysfunktionel familie, hvor det mest handlede om at holde facaden udadtil, så ingen opdagede, hvor grelt det stod til. Måske netop derfor blev det vigtigt for mig at give mine børn et andet indhold i livet. Da jeg fik kendskab til de frie skoler, fandt jeg ud af, at her er der noget, der giver mening.

Det giver mening at beskæftige sig med noget, der giver børn indhold i deres skolegang. Ikke blot mine egne børn, men at være med til at præge grundlaget for mange børns skolegang. Det giver ekstra meget mening at gøre det på en skole som Ågård, fordi barren hver eneste dag bliver sat højt. Alle medarbejdere gør sig hver dag umage for at levere det bedste, de kan.

Det er gennem årene på Ågård gået op for mig, hvor meget det betyder at være i et sådant miljø. Vi er her ikke, fordi vi skal, eller fordi vi ikke kan finde på noget andet at give os til. Nej vi er her fordi det giver mening.

Da jeg første gang kom ind i Ågård Familien, syntes jeg, det virkede lidt forlorent at rose hinanden hele tiden. Mange danskere bruger jo en stor del af deres tid på at brokke sig. Men her var der en flok mennesker, ledet af et karismatisk forstanderpar, der gjorde en dyd ud af at sætte ord på alt det positive. Jeg har med årene lært at sætte pris på Grundtvigs tese "Ord skaber det de nævner", for det er så vigtigt at huske at sætte ord på alt det positive. Når vi sætter ord på det positive, så vokser det og bliver en del af vores virkelighed. Desværre gør det modsatte sig også gældende. Netop derfor skal vi hver dag huske at sætte ord på det gode.

Ågård Efterskole er en værdibåret skole, siger vi. Men når man nu ikke er rundet af Grundtvig, hvad betyder det så? Ja for mig betyder det, at der er nogle ting indeni mig, der

vægter højere end holdninger, der kan ændres i takt med, at jeg lærer eller erfarer nyt.

Mine værdier er, at hvert enkelt menneske er unikt. Enhver gør det bedste, de kan, ud fra deres forudsætninger, og vi er alle motiverede for at blive en bedre udgave af os selv. Vi skal hjælpe hinanden med at blive bedre ved at turde ville hinanden. Jeg vil gerne møde andre mennesker med tillid og tro på, at også de gør deres bedste.

Vi er ikke noget i kraft af os selv, men kun i fællesskabet med andre. Jeg er taknemmelig for livet og synes, vi har en pligt til at få det bedste ud af det.

På Ågård Efterskole bliver jeg bekræftet i disse værdier, jeg ser, de bliver udlevet hver dag i samværet med eleverne og også blandt medarbejderne indbyrdes. Og skulle én af os komme til at falde i gryden med mistillid eller andet, så tør vi sige det hinanden. Vi er elever, forældre, medarbejdere og bestyrelse – vi er noget i kraft af hinanden, og vi tør røre ved hinanden og spille hinanden gode.

Jeg har gennem de sidste 8 måneder med Corona-restrictioner med glæde set, hvordan skolens medarbejdere har været opfindsomme og trods alle udfordringer har leveret en indholdsrig hverdag til alle elever, hvad enten de er her på skolen eller var hjemsendt. Det arbejde fortjener al den ros, jeg kan komme i tanke om. Det har ikke været let.

Nå ja, så har vi også været igennem et forstanderskifte, ikke blot en gang, men hele to gange på et år. Jeg er så stolt over, hvordan vores medarbejdere har tacklet dette. Da det brændte på, bød flere sig til, og vi fik i samarbejde den ledelse skruet sammen, som vi har nu med Lene som forstander, David som viceforstander og Lise med på sidelinjen som afdelingsleder. I skal alle tre have min allerstørste tak for jeres indsats. I har lavet et helt formidabelt arbejde, og jeg glæder mig til forhåbentligt mange års samarbejde med jer ved roret.

I sommers måtte vi sige endeligt farvel til Kirsten Storgaard. Jeg vil her benytte lejligheden til at give dig min allervarmeste tak for din indsats – ikke kun i de første 25

år, men bestemt også det sidste år af din ansættelse her. Hverdagen var ikke lige nem hver dag, men du tilsidesatte dig selv og hjælp, hvor du kunne. Jeg tager mig ofte i at tænke på ting, du har sagt eller gjort. Tak Kirsten.

Ingen ledelse uden medarbejdere at lede. Her må jeg blot sige, at vi på Ågård har de bedste medarbejdere, der findes. Hver dag yder I jeres ypperste, og når der så lige kræves en tand mere, så gør I også det. Jeg føler mig altid utrolig velkommen blandt jer, og den dag, hvor vi tromlede jer sammen og fortalte jer, at vi havde fastansat Lene og David i de to lederstillinger, står brændt fast i mine minder. Jeres spontane jubel og glædestårer var stærkt at opleve. Tak for jer alle sammen

Jeg har jo også nogle kolleger med mig i bestyrelsen. 6 kanongode sparringspartnere, der står parat, hver gang jeg kalder på hjælp eller der en opgave, der skal løses. I 6 gør arbejdet som formand til en endnu større fornøjelse.

Jeg bliver fyldt med glæde, hver gang jeg kommer på skolen. Jeg glædes over at se vores elever og deres engagement. Jeg lærer nyt om det at være menneske og være optaget af et projekt, der rækker udover sig selv, og jeg bliver taknemmelig for at få lov til at være med i den helt igennem spændende og lærerige proces, det er at drive en efterskole.

Derfor giver det mening at være formand for Ågård Efterskole!

Men alt dette kan jeg jo ikke forklare, hver gang en kunde spørger "Hvad skal det til for"?

Birgit Munk, formand

NYT MEDLEM AF BESTYRELSEN

Jeg har besøgt Ågård Efterskole rigtig mange gange, siden jeg i 2008 afsluttede mine efterskoleår – to år jeg fortsat vil beskrive, som de bedste i mit liv. Hver gang jeg er kommet tilbage til Ågård, har det givet mig følelsen af at komme hjem – hjem til det sted, som var med til at modne mig fra at være en dreng til at være en ung mand. På Ågård udviklede jeg mig til at være et selvstændigt menneske, jeg lærte at tro på mig selv, hvile i mig selv, og jeg blev accepteret for at være mig selv. De værdier, jeg blev mødt med på Ågård Efterskole i 2006, er stadig de grundværdier, der danner grundlag for efterskolen i dag. Det glæder mig meget, når jeg ser, at der fortsat hænger påmindelser om, at "du skal være en god kammerat" på skolen. Netop det "at være en god kammerat" er en værdi, som man bør tage med sig hele livet, og hver gang jeg kører hjem efter et besøg på Ågård, lover jeg mig selv at huske det mere i min egen hverdag.

Jeg oplever, at Ågård Efterskole fortsat drives efter de værdier, grundtanker og principper, som dannede grundlaget for Ågård, da jeg selv var elev. Stemningen og indstillingen på skolen, Ågård-ånden, er også fortsat intakt. Så det var bestemt ikke med ønsket om at ændre noget, at jeg valgte at stille op til bestyrelsen. Det var – og er – i stedet et ydmygt ønske og håb om at kunne være med til at sikre, at Ågård Efterskole fortsat drives i denne ånd mange år frem. Det er vigtigt, at vi i Danmark har efterskoler som Ågård, der kan være med til at give unge mennesker et godt afsæt ud i det evigt ændrende samfund, som venter dem på den anden side.

Det har været en meget positiv oplevelse at komme tættere på dagligdagen på Ågård igen. Der er fortsat fokus på nærvær, vedholdenhed og kammeratskab. Med udgangspunkt i gymnastikken og fællesskabet har eleverne forudsætningerne for at blive klogere på sig selv, og de bliver klædt på til at blive bidragende, succesfulde medborgere i det samfund, der venter dem efter det, der forhåbentligt bliver deres livs bedste og mest udviklende år!

Det siges, at "Ét efterskoleår svarer til 7 menneskeår". Jeg vil gøre mit for, at vi – i bestyrelsen – giver skolens ansatte de bedste rammer for at gøre disse 7 år, så unikke og udviklende som muligt, for eleverne.

Michael Bundgaard,
bestyrelsesmedlem

Michael Bundgaard,
bestyrelsesmedlem

DAGBOG

SKOLEÅRET 2019-20

David Sommer,
viceforstander

AUGUST

Historien om årgang 19/20 starter en lidt blæsende og småkold august-søndag, men alt klarer op i takt med at vores nye elever stille sig i kø, finder en lejlighed, hilser på roomie og finder en plads i hallen, nervøs og klar til hvad efterskolelivet bringer. Lad det være sagt med det samme, denne historie bliver ikke som alle de andre. Den bliver helt sin egen og måske derigennem noget helt specielt. Uden at afsløre for meget kan jeg løfte sløret for, at historien indeholder overdrevet meget sprit, brudte familier, langdistanceforhold, skurvogne og en masse lækkert efterskoleliv.

Introugen flyver af sted med aktiviteter fra tidlig morgen til sen aften. Ømme muskler og hjerner på overarbejdet. Hele tiden fodret med nye beskeder om det ene og det andet. Ting, der skal læres og forstås, så vores nye efterskoleliv kan komme i gang. Vi cykler fra den ene ende af Gl. Egtved kommune til den anden. Op ad vilde bakker og med halsbrækkende nedkørsler, undervejs fodret med spændende fortællinger om Egtvedpigens gravhøj, vikinger på Ravningsbroen, om Robert Jacobsen og hans franske lærling og om en helt speciel købmandsgård i Bindeballe. Det er i øvrigt også her, vi første gang møder de sagnomspundne madpakker. De er lige så lækre som historierne fortæller, og de kommer altid, når man har allermest brug for dem.

Ugen byder også på mødet med min klasse og de lærere, jeg skal undervises af. Vi får pladser, har flere rigtige lektioner og også medborgerskab ude i vores lejligheder. Der er mange vigtige dage og aftener på et efterskoleår, men en af de allervigtigste er besøget hos lejlighedslæreren på tredjedagen. Her bliver der rum for at dele ud af de fortællinger, der har været med til at gøre os til dem, vi er. Denne ene aften bliver tit en milepæl i lejlighedernes videre arbejde med identitetsdannelse og fællesskab, og i øvrigt bliver den

også tit nævnt, når vi sidst på året evaluerer kontaktlærerarbejdet og medborgerskab. I tråd med første dag på skolen var det også tunge skyer og vind, der dominerede arenaen bag hallen, men det kun indtil seksten kampklædte lejligheder indfandt sig, klar til en hæsblæsende dyst om årets første MAC-medaljer. Det blev i sandhed en kamp med liv sjæl og til sidst en værdig men lidt overraskende vinder. Tøserne fra Tårnet. Det bliver fredag i første uge og mange forældre tjekker ind på Kirkebakken til kaffe, gensyn og en trestemmig udgave af Emil Stabils, "Du kan ik' frys mig." Det er dejligt at se forældrene igen, men næste alle elever vælger alligevel at blive i weekenden. Man vil så nødtigt gå glip, og Hans har lovet spring i hallen og Mia vil speeddate, og så er beslutningen jo ikke så svær at tage.

Den første rigtige efterskoleuge er i gang og som altid i fuld fart og med program fra morgen til aften. Uddannelsesvejlederne begynder deres samtaler om ungdomsuddannelse, valgfagene starter og Lene har kursus med de ordblinde elever.

Vores første fællesaften bliver med tidligere elev, Anne Ellegaard, som fortæller om løb og motivation. Det munder ud i 138 post-it-sedler med individuelle målsætninger.

Vi er ved at være flyttet rigtigt ind på skolen nu, specielt i pigelejlighederne skal man træde varsomt for ikke at snuble over en lyskæde og slå hovedet mod en kærestervej. Der er hyggeligt og klar til besøgsaftener. I weekendene leger vi morder og tvangshygger med brætspil, vi har fotosafari, og vi producerer små videoer og afholder gallapremiere. Og lige pludselig dukker den frem, solen. Allemandsland omdannes til Miami Beach, volleybanen vagner op til død og flere tager et håndklæde over skulderen og hopper i den svalende å. Mens solen stadig skinner, driver skyer ind over Tårnets MAC-medaljer. Drengene fra Berthels Hus fravrister pigerne medaljerne i en velspillet handicapfodboldkamp.

Man skal bare blive ved med at gå... og gå og gå, når man skal på klasseset. Heldigvis er selskabet det bedste, man kan ønske sig, uspolerede samtaler uden digitale landevejsrøvere udspiller sig, og inden man får set sig om, er man hjemme igen. Endnu en oplevelse rigere og tanket op med gode historier om overnatninger i stalde, shelters, forsamlingshuse. Tun og koldt pitabrød, aftenbadeture og vabler under fødderne. Men vi gjorde det, sammen. Og ved udgangen af august har vejret besluttet sig for at overgive sig, og vi går septembers blå himmel i møde i shorts og korte ærmer.

SEPTEMBER

Forlænget weekend og en kærkommen mulighed for at få sovet lidt ekstra bliver indgangen til september måned. Tidligere ågårdelever dukker op til en omgang fodbold mod de nuværende elever. Det bliver en stund fyldt med energi og udveksling af kultur og ånd.

"Pas godt på vores skole", siger en fodboldspiller, da han pakker tasken og kører hjem til sin nye virkelighed. Senere på ugen er der fællesaften med oplysning om snus, lattergas og andre dårlige måder at nedbryde sin krop. Det hele vinkles med en samtale om flokmentalitet over et enormt fad af hjemmerullede romkugler.

I anden weekend kommer der gæster. En gensidig gensynsglæde fylder skolen, da forældrene tjekker ind til forældreweekenden. Den gode energi gennemsyrrer weekenden, hvor forældrene får lov at prøve kræfter med efterskolelivets anstrengelse af både fysisk og mental karakter. Der bliver lavet gymnastik, stået længe på hænder og ordnet tjanser, der efterfølgende godkendes af lidt ekstra pernitne sønner og døtre. Debatcafeen skaber rum for samtale og refleksion om vigtige emner som digital dannelse, efterskoleliv og festkultur. Lørdagen går med valgfag og fællesang, og hen på eftermiddagen drager en flok glade men lidt klatøjede forældre hjemover.

"Er der flere af os?", udfordrer EN AF OS-konsulenter, da de senere på ugen afholder fællesaften om tabuer omkring psykiske lidelser. Her bliver vi opfordret til at turde. At turde bryde tavsheden og turde tag fat i hinanden, når vi oplever noget. Et fint indspark i tråd med vores antimobbestrategi og i det hele taget en bæredygtig måde at omgås mennesker på. Og apropos bæredygtighed så når vi også lige en fællesaften om netop bæredygtighed afholdt af vores naturvidenskabslærere. Her dog tænkt i en mere miljøorienteret kontekst.

Wæbner Airlines udfordrer vores forståelse af, at rejse er at leve, da de inviterer til årets første lejlighedsweekend. Salen er indrettet som en flykabine, og turen tager os forbi flere storbyer. Wæbnerstuens drenge iklædt fuldt stewardesse outfit tager sig kyndigt af de ombordværende passagerer og serverer diverse forfriskninger undervejs, inden vi trygt lander igen. Vi når både forbi Asien og Amerika, hvor vi laver Tai-Chi og spiser burgere og fritter, inden rejsen slutter på Sydpolen, hvor isen er meget glat, ligesom glidebanen bag hallen er det.

En onsdag drager hele flokken mod Horsens til fodboldstævne med andre skoler fra vores region. Over 80 elever betræder grønsværen, flere for første gang men turen er en ubetinget succes, specielt målt ud fra opbakning, sammenhold og Ågård-ånd.

En medborgerskabstime har årgangsrådet som tema, og resultat heraf bliver, at alle lejligheder på demokratisk vis får valgt en årgangsrådsrepræsentant. Kort tid efter mødes disse til en konstituering af diverse poster. Julius og Louise bliver valgt som formænd og takker heldigvis ja til valget.

Skyerne trækker igen ind over Ågård i slutningen af september. Heldigvis er det ikke i overført betydning, for på trods af regn og blæst, drager drengene og pigerne afsted på hver deres tur med højt humør, kampgejst og tusch på kinderne. Nu venter et døgn, hvor drenge kan være drenge og piger piger. Udfordringer står i kø. Flere gange oplever vi at

være på kanten af vores komfortzone, men heldigvis hele tiden flankeret af en kammerat, der støtter og bakker op. Høns bliver slagtet og tilberedt over bål, flere fisk lider samme skæbne. Vi gør gode gerninger på vejen, selvom turen er lang og hård. Pigerne aftenbader og drengene spyer ild. Svedfremkaldende chilier bliver fortæret, mens andre går på glas. Diverse insekter provokerer vores fobier for kryb, og hele tiden skabes mulighed for at bevise sig selv for både sig selv og kammeraterne. Og inden vi får set os om, er vi hjemme igen. Erfaringer og historier udveksles over en treretters menu, hvor alle er dresset op med skjorte og crepet hår. Aftenen runder vi af i hallen, hvor Kidd fører os igennem en hæsbælende omgang afrikansk stammedans. De fleste har nemt ved at falde i søvn om aftenen. Næste dag byder på Efterskolernes dag, og tusinde gæster tjekker ind med forventninger om et smuglig ind i vores hverdag. Eleverne præsenterer skolen på bedste vis. Det emmer af kærlighed til det sted, der nu er blevet vores hjem, og rundvisningerne bliver fremført med patos og troværdighed i en grad, så adskillige potentielle elever vælger at skrive sig op allerede inden, de tager hjem. September går mod hæld, men inden den lukker helt ned, udfordrer Tårnets gæve tøser hele skolen til håndstandskonkurrence om de eftertragtede MAC-medaljer. Tøserne trak selv det længste strå og kan nu gå oktober i møde med guld om halsen.

OKTOBER

Efteråret skydes i gang med en grundig omgang elevgymnastik for tidligere elever. Hele 50 fremmødte får sved på panden og hygger senere over kage og kaffe i spisesalen. Formiddagen er gået med opstart af den musisk-kreative uge, hvor der også er mulighed for at tage G1-instruktørbevis samt at uddanne sig som fodboldtræner. Skolen summer af skaberkraft og fordybelse og lover godt for næste uges arbejde i diverse workshops. Det er i øvrigt også i disse dage, at rejseholdet sendes afsted mod Amerika med kufferten fuld af Ågård-ånd og gymnastikdragter. Det er efterhånden ved at være en fast tradition, at vi hvert fjerde år sender en flok glade og dygtige repræsentanter for skolen og gymnastikken ud i verden. Det er pigerne fra Klostergården, der står for første lejlighedsweekend i denne måned og som et fint supplement til Rejseholdet, inviterer pigerne os på charterferie.. Den står på karaoke og Just Dance, og som dagen går mod hæld, går vi aftentur for at spotte stjerner og nyde den blodrøde måne. Rejsen byder også på vinsmagning, Kids-Club i hallen med diverse sjove lege. Søndagen rundes af med indsamling til fordel for Røde Kors, hvor mange elever deltager og får indsamlet et flot bidrag til det humanitære arbejde. Uge 41 er fuld af gode historier om skabende processer og tid til fordybelse, og som en lille gave var der om torsdagen koncert med skolens eget husorkester, "Bedre end vi var-

band." God opbakning fra et medlevende publikum giver de optrædende lyst til at yde lidt ekstra. Sidste fredag før efterårsferien, inviterer vi på duatlon. En mulighed for at møde egne grænser enten på cyklen eller i løbeskoene. Det er en forrygende dag, hvor mange presser sig selv til det yderste og med stolthed får gennemført de forskellige distancer. Den velfortjente frokost indtages hurtigt, da vi skal runde ugen af med fredagsang og præsentation af flere af de produkter, der er blevet fremstillet i ugens løb.

Om aftenen er stemning høj, både på grund af de endorfiner, der stadig cirkulerer i kroppen efter en veloverstået formiddag, men også fordi lejlighederne gør sig klar til årets første elevfest som optakt til en velfortjent efterårsferie.

Efter en uge hjemme med lavt energiniveau og pulsen nede fortsætter vi efterskolelivet i det vante, høje tempo. Både drenge- og pigeholdet spiller håndbold, en sejr og et nederlag rigere men med fortællinger om god holdånd og udelt opbakning. Og så bliver faklen båret ind til Borgstuens lejlighedsweekend, hvor omdrejningspunktet er afholdelse af de Ågårdske Lege. Hele ti lande er repræsenteret til indmarchen, og diverse discipliner afvikles i flot stil.

To piger tager et frisk initiativ og laver en flot "knæk cancer blomst" bestående af Ågård-elever og forskellige gymnastikredskaber. De efterfølgende posts på Instagram genererede et fint bidrag til det gode formål.

I det efterhånden lidt efterårsagtige vejrlig får vi et eksotisk besøg fra Korea. Tre lærere er blevet sendt til Ågård i tre uger for at lære vores skoleform at kende. De er hyggelige at være sammen med og gode til at møde os, og vi tror, de får en masse gode indtryk med sig hjem.

På en af de sidste aftner i oktober dukker hele 45 forældre op med det formål at fortælle om deres uddannelses- og karriereveje. De er levende stande på vores erhvervsmesse og svarer fint på spørgsmål fra nysgerrige og interesserede elever. Nye tanker, veje og ideer er blevet sået og andre er måske kommet mere i tvivl. Alt sammen skaber refleksion.

En sidste fællesaften kan vi lige nå at få puttet ind før månedsskiftet. Det er matematiklærerne, der byder på statistik og verdensmål. Resultatet bliver flotte plancher og gode fremlæggelser i små grupper.

NOVEMBER

Mørk ER november, bare ikke når man er elev på Ågård, for her er nærmest ikke tid til, at solen skal gå ned. Vindebroen starter denne måned ud med en Hyggelig-Halloween weekend fyldt med græskar og brændende kærlighed. Forhallen bliver flot dekoreret med fine græskar, der lyser den mørke tid op.

Månedens første tirsdag bliver en anderledes én af slagsen. Årgangsrådet står for undervisningen, da størstedelen af lærerne er til møde med de andre efterskoler i regionen. Temaet er fødselsdag, og vi når omkring både gymnastik, stopdans, stoledans samt flere kreative fødselsdagssange.

Samme uge får vi besøg af de digitale ambassadører, der hjælper os med at stille skarpt på vores digitale liv og vaner. Er vi lemminger, der gør som de andre, eller tør vi godt sige fra i det digitale univers?

En summen breder sig på skolen i takt med at første elevplan udgives. Hvad har de mon skrevet om mig? Og får de øje på alt det, jeg byder ind med? Elevplanerne er udgangspunktet for skole/hjem-samtalerne, der løber af stablen samme fredag inden en forlænget weekend. Der bliver vendt og drejet mange sten, alle med udvikling for øje og med fokus på det positive.

Tilbage igen på skolen er det for 10. klassernes vedkommende tid til at kigge fremad. Uddannelsesvejlederne står klar med et par uger fyldt med fokus på den fremtid, der venter lige om hjørnet. Der bliver arbejdet med OSO-opgaver, dykket ned i forskellige erhverv og uddannelser. En onsdag besøger alle elever lokale virksomheder. Her er der rig mulighed for at søge inspiration og stille nysgerrige spørgsmål til ægte voksne med ægte uddannelse og erhverv. Hele forløbet afsluttes med rollespilsfremlæggelser, sang i kirken og en pølsevogn. Eleverne fra 9. klasserne fik også denne aften mulighed for at fremlægge deres naturfagsprojekter for de mange fremmødte forældre.

En lejlighedsweekend der vender op og ned på det hele, da Borgstuen har omvendt tema, og en anden, da Tårnets piger inviterer til Ågård-Award. Flotte programmer og kammerater, der synes, det er fedt, at lejlighederne gør sig umage, præger de to weekends. Det er ild, der lyser den sidste del af november op. Ild i øjnene på eleverne fra både 18/19 og 19/20, da de to elevhold mødes til en fælles opvarmning inden det går løs med gymnastikopvisninger for hinanden. Der bliver pustet godt til Ågård-flammen, når de mange tændte teenagere mødes under samme haltag.

Drengene fra Skansen har overskuddet til at arrangere venneweekend i deres lejlighedsweekend, men på trods af 90 ekstra teenagere i huset, formår de at styre alle sikkert igennem et fint program med valgfag, gymnastik, fællessang og folkedans. Der er mange gode historier og smil, da vennerne knuses farvel sidst på søndagen.

Sidste lyspunkt i november bliver en bustur til Vandel, hvor vi er blevet inviteret til at se deres musical "Message in a Bottle".

DECEMBER

Med sine levende lys og hyggelige stemning starter årets sidste måned op med en søndag, hvor det er årets julekalender, der tiltrækker sig størst opmærksomhed. En stor flok elever samles i Salen for at se det første afsnit af Tinka. Lejlighederne står klar til årets konkurrence om flottest pyntede lejlighed, og flere steder bliver tilsynslærerne mødt med hjemmebag og krybbespil. Jo, det begynder i sandhed af lugte af jul, men inden det hele går op i julegaver og nærvær med familien, skal vi igennem årets terminsprøver. Eleverne gør sig umage og arbejder fokuseret en hel uge. Et hold på 50 elever drager til Midtjysk Efterskole til det årlige korttræf, hvor de sammen med flere naboskoler, over en hel dag for til sidst at give en flot koncert om aftenen.

Klædt i hvide kjoler, stearinlys i hånden og en enkelt pige forrest med krans og lys i håret drager Luciapigerne ned til byens lokale plejecenter, hvor de spreder lys og glæde hos de gamle, der kvitterer med julebag og en hjemmestrikket nisse til pigerne. En hjertevarm og nærværende oplevelse i bagagen for alle implicerede.

Og midt i al juleriet bliver der også plads til lidt fysisk udfoldelse, da 60 friske drenge og piger står tidligt op for at deltage i regionens årlige indendørsstævne i fodbold. Hele tre ågårdhold trækker sig sejrslad ud af deres grupper, men alle vinder guld i disciplinen: at skabe god stemning og heppe på kammeraterne.

I december måneds eneste lejlighedsweekend er det Højenloftet, der inviterer kammeraterne med på skiferie. Der er fælles afgang i en fiktiv bus, og så står den ellers på tyrolermusik og wienerschnitzel. Efter en god dag på bakken er det hjem til currywurst mit pommesteg og afterski til langt ud på aftenen. Jo, vi glæder os til uge 3 og det årlige skikursus.

En regnvåd og decemberkold tirsdag morgen, hopper alle på bussen mod Aarhus. Det er dansklærerne, der har arrangeret kulturtur, som byder på rundvisning på Aros samt en tur i Aarhus Teater, hvor vi skal se dette års familiejuleforestilling. Dagen inden har Ludwigs far haft fortælling om netop Aros, som han i kraft af sit arbejde som arkitekt, har været med til at præge. Det er en dejlig tur, hvor også gågaden i Aarhus hjælper til at få tanket godt op på julevitaminerne.

Dagbogen i decembers sidste uge bugner af historier om lejligheder, der bliver pyntet op, så selv Gertrud Sand vil blive misundelig. Der er danseforestillinger, dramatiserede julefortællinger og alle steder en godbid til tilsynslærerne. Det er svært at vælge, når man skal nominere de bedste.

En aften bliver der dog særligt stille på skolen. Bankoaften. Det er meget fokuserede elever, der har samlet sig i spisesalen, hvor de tysser på hinanden og spidser ører for at høre,

hvilket nummer, der nu bliver råbt op. Flere gange bliver stilheden dog brudt af et højt "BANKO" og efterfølgende jubel, da gevinsten finder sin ejermand, men højest var jublen dog, da Tanja vandt sig en vaskægte juleand. Den sidste dag før ferien er vi til julefrokost hos vores lejligheds lærer, før vi samles i kirken til julegudstjenesten.

En stolt tradition på første halvdel af efterskoleåret bliver holdt i hævd, da alle forældre inviteres til juleafslutning sidste dag inden, vi går på juleferie. Køkkenet har lavet en fuld udstyret julemiddag, men alt hvad hertil hører. Også en mandelgave selvfølgelig. Flere musikhold går på scenen, og drama spiller et lille julestykke for os. Luciapigerne stjæler rummet med deres skønsang og betagende optog. Aftenen emmer i det hele taget af alle de gode værdier, julen repræsenterer. Der bliver holdt tale, ønsket god jul og godt nytår.

JANUAR

Året begynder med gensynsglæde og åbne arme rettet mod Astrid og Sarah, der startede på holdet. Dejlige bekendtskaber. Skolen summer af det, den normalt summer af, men under det hele en kilden i maven og en glæden sig til vores tur til Østrig. Det forlyder, at sneforholdene er gode.

Inden Efterskolernes Aften er det tid til midtvejrrengøringen, hvor skolen bliver pudset og poleret. Samarbejdets kunst står på prøve, når der skal organiseres og struktureres, men lige pludselig er vi færdige, og skolen skinner som på første skoledag. De besøgende får et fint indblik i vores skole, hvor specielt hallen summer af liv denne aften. Der er gymnastik-opvisning, sang og musik og de kreative værksteder bliver fint præsenteret.

En tidlig lørdag morgen pakker vi busserne og kører mod de østrigske alper. En uge venter forude fyldt med schnitzler, varme kakaoer, liftture, skiskole, præsentationer på tysk og masser af hotelhygge. Det bliver en uge med sol fra første til sidste dag, uimodståelige sneforhold og god plads til at udvikle både sine ski- og tyskfærdigheder. Og inden vi får set os om, er vi hjemme i Ågård igen, hvor Henrik, Britta og Rie står klar med et veldækket brunchbord. Vi når knap nok at få skistøvlerne af, inden næste store oplevelse melder sig på banen. I en flot pyntet hal, vælter det ind med det ene gymnastikhold efter det andet. Alle klar til at skyde sæsonen i gang til Ågårdaftenen, der som altid byder på fantastisk gymnastik fra mange forskellige hold.

Høje på den gode stemning fra hallen er det Fruerstuens piger, der står klar til at tage over med en lejlighedsweekend, der har reality som omdrejningspunkt. Blandt andet med besøg fra selveste Melvin Kakooza, dog via Facetime.

Dansklærerne har planlagt en fagdag med fokus på genren: tale! Udover at bliver stærk i genrens tekniske side, har vi også skrevet vores egne taler, og en god håndfuld af disse taler bliver holdt om aftenen i Foredragssalen. Flere af talerne kryber helt ind under huden på os og sætter vigtige refleksioner i gang.

Måneden byder i øvrigt på et besøg fra Ungarn. Det er Dora, der flytter ind og skal være volontør på skolen året ud.

Som afslutning på måneden er det Kongsgården, der tager os med ud til Robinson-øen. Deres lejlighedsweekend byder på udfordringer og ø-råd, og som en hale på det hele bliver vinderne fundet i en udmattende hæng-dig-i-armene-konkurrence.

FEBRUAR

Årets anden vintermåned skydes i gang med hhv. demokrati- og projektuge. Skolen er forvandlet til et stort, åbent kontorlandskab med plads til fordybelse og nysgerrighed. Mange arbejder hårdt i ugens løb, der bliver afsluttet med projektfremstillinger for niendeklasserne og demokratikonferencer for tiende. Det er de store demokratiske byggesten, der bliver sat i spil ude i klasserne, og flere historiske personligheder har fundet vej til Ågård. Aristoteles, Perikles, Louis Pio, Drude Dahlerup og mange flere, ja selv gammel Grundtvig dukker op. Vinterferien giver et afbræk og en pause fra efterskolelivet, der starter ud igen med blandt andet en aften i fodboldens tegn. Tidligere elever er inviteret til vores indendørsstævne, der byder på mange interessante møder og gensyn. Kampene bliver afviklet i god Ågård ånd, og de retmæssige vindere præmieres til sidst.

Vi har været længe oppe i nat, da vi pludselig bliver vækket af nogle uhyggeligt udseende typer, der genner os ned i hallen. Det er med nerverne uden på tøjet, at vi kaster os ud i natløbet, hvor der venter os mange hyl, skrig og sjove påfund. Alle kommer heldigvis igennem på bedste vis, om end et par stykker skal have skiftet de våde benklæder inden en velfortjent omgang tomatsuppe, står klar som natmad i spisesalen.

I Svalegangens weekend finder vi det indre legebarn frem, da pigerne inviterer til lejlighedsweekend med Disney-tema. Det er eventyrligt og hyggeligt, krydret med sang, udklædning og quizzer om Disney, og så er det selvfølgelig velgennemført.

En aften er det årgangsrådet, der inviterer til fastelavnsfest. Der er mange gode og kreative påfund, og katten bliver slået af tøndens. Inden godnat samme aften, siger eleverne først godnat til deres mobiltelefoner, der de næste tre døgn skal pakkes væk. Det er digidan-udvalget, der har startet et eksperiment op, hvor vi på egne kroppe skal mærke fornemmelsen af at være fri for.

Line kommer hjem fra sin Sydamerika-rejse, og vi når lige et hyggeligt lærerbesøg inden startskuddet til årets gymnastikturne lyder. Der er generalprøve for mange fremmødte forældre, og flokken emmer af stolthed og glæde, da første sådan rigtige opvisninger er overstået. Det er en god fornemmelse at have øvet sig, gjort sig umage og så præsentere et produkt, man kan være stolt af. I resten af weekenden er det Tingstedet, der står for programmet ud fra spørgsmålet: tør du? Der bliver gået på glas, leget med mus, spist sure fisk som hovedattraktioner i deres udgave af et natløb.

MARTS

Heldigvis starter marts ud, som marts skal startes ud med gymnastikopvisninger. Det er Lillebæltshallerne, der i første omgang får kærligheden at føle. Først en omgang Kloden drejer for fuld hammer og herefter et brag af en opvisning, der skaber smil og glæde for både dem på gulvet og de, der så på. Også fodboldsæsonen bliver startet op, da drengene tager imod Vestbirk. Træneren roser mere indsats end resultatet. Til gengæld er der ikke en finger at sætte på resultatet, da pigerne senere på ugen vinder deres første kamp i skoleturneringen. Eleverne fra niende årgang når også lige en tur forbi rensningsanlægget i Vejle, for efterfølgende i naturfag at arbejde med rensning af vand.

Vi nærmer os den dag, der måske bliver historisk. I hvert fald en dag, vi aldrig vil glemme, os der var en del af dette skoleår. Dagen hvor en virus pludselig spænder ben for vores skole, og afløsning på afløsning begynder at rulle ind over vores gymnastikturne. Heldigvis når vi forbi Gredstedbro og får lavet en flot opvisning, inden vi får besøg af Bjergsnæs Efterskole, hvor vi bruger en eftermiddag på hyggeligt samvær og selvfølgelig opvisninger for hinanden.

Og så kommer den 12. marts, hvor restriktionerne for vores vedkommende betyder, at alle elever sendes hjem til, hvad vi i første omgang tror, er fjorten dages hjemmeundervisning. Virkeligheden blev en anden.

I dette årsskrift har ni elever givet deres version af de godt to måneder, hvor skolen var lukket ned. Om undervisning, efterskoleliv, fællesskab, sang, valgfag o.a., som fortsatte ufortrødent, bare hjemme fra værelset bag en computer i stedet.

MAJ

Der er lidt som om, at nogen vil os det lidt ekstra godt. Det er ualmindeligt dejligt forårs- ja næsten sommeragtigt vejr, da alle vores elever kommer hjem til deres skole. Gensyns-

glæden er overvældende, og savnet af kammeraterne bliver måske endnu tydeligere, når de nu pludselig står der igen, men under det hele ligger der en lille sten og trykker i skoen. Det er ikke ligesom, da vi tog afsted. Skolen er blevet udstyret med klistermærker, områder og retninger til forskellige familier, skurvogne og spritdispensere. Der er kommet nye regler, og nye vaner skal læres. Heldigvis er det den gode stemning, der vinder. Der er stadig masser af efterskole, og de næste seks ugers program er besat af alt det, vi ikke kunne hjemmefra.

Vores skema er fyldt med valgfagstimer og kun få af de boglige. Der er også indlagt fællesskabsskabende dage, og den første af dem går til La Santa Sport. Også til bondegårdsland, til Lalandia og til sidst til Campingland. Jo, lærerne har tænkt kreativt, og dagen bliver sjov lærerig og særdeles skøn.

Bertels Hus lægger hovedet ekstra meget i blød, da de skal afholde deres vikingeweekend, for det skal både være sjov og vild, men samtidig skal vi holde os i familierne, med afstand til de andre og afspritning både før og efter. Alligevel har vi en rigtig dejlig weekend med tattoos og sjove navne. Katte laver vikingegryde, og i femkampen bliver der udfordret i vikingediscipliner som gummistøvlekast og forhindringsbane. Der bliver spyet ild og hygget omkring bålet, inden weekenden rundes af.

En aften holder brugsmanden åben en hel time ekstra – kun for os.

Et unikt stykke Danmark bliver udforsket, da alle mand tager turen til Rømø. Der er høj sol og en del vind på de rømøske strande, mens vi speeddater, bygger sandslotte og flyver med drager. Det hele for nærværet og samværrets skyld.

Det er drengene fra Fæstningen, der står klar med en lejlighedsweekend den sidste weekend i maj. Det bliver lidt af en drengeweekend med forskellige challenges, der udfordrer på hver deres måde. Stærke chilier, store græshopper og mentos-cola var nogle af udfordringerne, der alle bliver afviklet i god ånd og med opbakning fra kammeraterne. Annette og Rikke lavede pizzaer så maverne var fyldte inden Tårnet og Kongsgården vandt søndagens fodboldturnering.

JUNI

Den allersidste efterskolemåned starter med et brag, mange faktisk. Lotte arrangerer stomp med grydelåg, kosteskafter og andet larmende skrammel. Efterfølgende fortæller hun, at eleverne er klar til musicalen om et par uger.

Først har vi lige en uge, hvor den står på prøver, for det kan godt være, at vi ikke behøver at afholde prøverne, men derfor er der nu alligevel en masse god læring i at prøve at gå til prøve.

Vi fejrer Grundlovsdag, og køkkenet har fundet de store griller frem og griller pølser og brød, så det dufter i hele Ågård. Fem modige elever holder stærke taler, der skaber eftertanke og også Erik Sommer, der er inviteret til dagen, holder en flot tale.

Hele formiddagen har vi lavet atletik og dystet i forskellige discipliner, hvor det hele bliver rundet af med kongedisciplinen, stafet.

Den næstsidste weekend bliver smuk og romantisk, for vi skal til bryllup. Først skal vi selvfølgelig lige have polterabend. Det er naturligvis Brudekammerets piger, der står for denne weekend, hvor kirkeklokkerne kimer da Karl og Mathilde bliver viet ved en smuk ceremoni. Til festen dukker der både fulde onkler og den lokale rockerklub op, men det forlyder, at det trods alt blev en god og festlig aften. Bryllupskagen var i hvert fald god. Den sidste tid flyver afsted. Vi nyder samværet og solen, dagene tager hinanden. Den ene beachvolleykamp afløser den anden, der bliver gået ture og råhygget. En aften er Rasmus og Janne forbi for at fortælle om elevforeningen.

Fjernbetjeningen er peget i retningen af årets sidste lejlighedsweekend, for det er Fadeburet, der holder TV-weekend. Vi laver reklamefilm, før vi skal "Til middag hos" en anden lejlighed. Godmorgen Ramasjang og så ellers på kanalrundfart til forskellige sjove poster. Macmedaljerne finder deres nye ejermænd, da Skansen viser, at de er langt bedre til at holde vejret under vand end pigerne fra Svalegangen.

Den næstsidste uge står i musicalens tegn. Vi arbejder fra morgen til aften med koreografier og skuespil til de sange, vi har fået i grupperne, praktisk crew bygger scene, mens bandet over for fuld musik. Hovedrollerne vandrer rundt imellem grupperne og forsøger at spille sig ind i de forskellige elementer. Det er en god uge, hvor vi nærmest glemmer tid og sted for bare at knokle mod fredagens fælles mål, premieren. Da forældrene ikke må komme og kigge, har vi i stedet valgt at filme hele stykket. Premieren går godt, vi er glade, lettede og stolte over det fantastiske resultat, vi har opnået men i stedet for at hvile på laurbærene, rydder vi det hele op igen, faktisk på rekordtid. Elevholdet har igen bevist sin styrke, hvilket vidner om, at selv i coronaens skygge, formår vi ved fælles indsats og den rette indstilling, at opbygge og vedligeholde det fællesskab, der kendetegner vores skole. Efter oprydninger lukker Arthur, Ludvig og Rasmus sig inde på et værelse for at klippe forestillingen sammen til vores gallapremiere dagen efter og sikke et flot arbejde, de gør. Lørdag slår vi dørene op til Gallapremiere. Hallen er pyntet som en Oscaraften, og på den røde løber står to gæve gutter klar til at interviewe og kommentere på gallatøjet. Der er kranssekage og cider på de smukt dekorerede borde. Alle forældrene er selvfølgelig inviteret med på livestream, og aftenen bliver fuld af grin, smil og en enkelt tåre i øjenkrogen.

I den sidste uge sætter vi alt ind på at få bundet en sløjfe på vores år. Der skal være plads til refleksion og evaluering, mindebogsskrivning og hygge.

Vi får en dejlig strandtur til Skærbæk Strand, og vores Sankthansbål brænder smukt ud mens Ole fra bestyrelsen holder båltales. Der er et sidste besøg hos kontaktlæreren, hvor mange dejlige historier og oplevelser bliver delt.

Med tonerne fra morgensang om mormors kolonihavehus i hovedet cykler vi en af de sidste dage ud til Kattes kollektiv. Her hygger vi med aktiviteter på en solbeskinnet eftermiddag, hvor også Birgit kommer forbi med is-vognen. Vi laver selv vores aftensmad, pandekager med lækkert wokfyld inden vi cykler hjem igen. Mætte, rødkindede og med det der lille smil på læben, der afslører, at det har værdi, når vi er sammen om at være sammen. Inden vi pakker helt sammen, laver vi vores gymnastikopvisning for allersidste gang. Det er med lidt våde øjne, men slet ikke våde nok til at slukke den ild, der brænder, når vi går på gulvet.

I de sidste par uger har flere og flere glinsende gallakjoler fundet vej til pigernes værelser, hvor de hænger fint på bøjler og vidner om, at noget vigtigt er gemt til sidst. Galla! Drengene har gjort sig umage med tøjet og været i gentlemandslogen, hvor de sidste manerer bliver pudset af inden de stiller sig i allemandsland, klar til at afhente deres gallapartner. Sikke en aften vi får. Præcis så fuld af dybde og eftertænksomhed, som man kunne ønske sig. Et overflødigshorn af minder og fælles oplevelser, der tilsammen har sat spor i os alle og flyttet os som mennesker. Vi går en fakkeloplyst tur og slutter i hallen med stearinlys og aftensang. Det er svært at gå i seng den aften, som man helst ikke vil have skal ende.

Der er en ende på alting også på et efterskoleår, men heldigvis lever gode ting videre, specielt hvis man engang imellem stopper op og prøver at stille skarpt på, hvad det gode egentlig er. Ved vores afslutning i hallen, er der en elev der tager mikrofonen for at sige tak for et godt år og minder os samtidig om, at vi måske er den særlige årgang, der fik noget helt specielt med os.

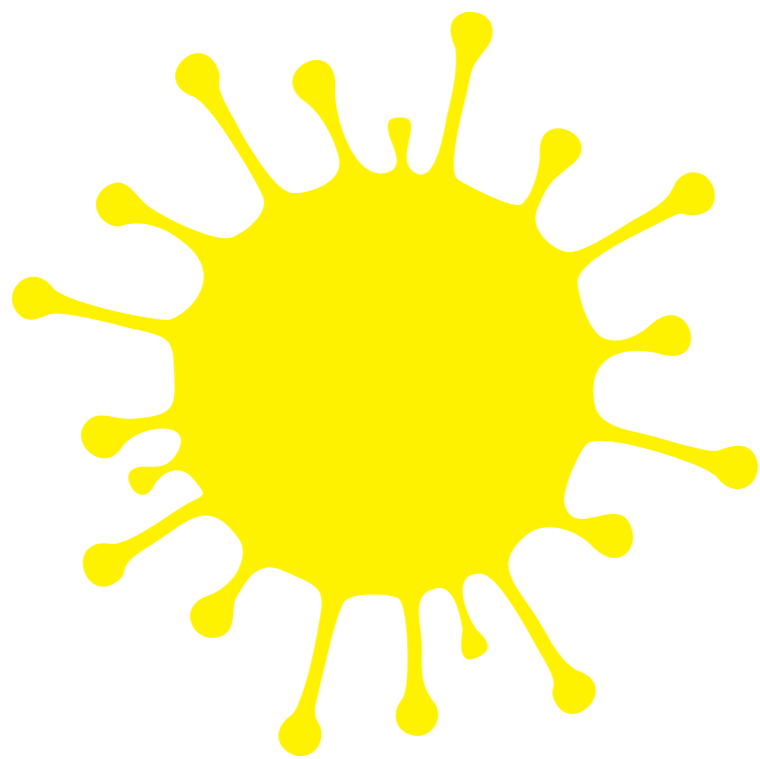
Mange har bidraget til denne historie, på den en eller anden måde og fra forskellige platforme rundt omkring på Kirkebakken. Der er ansatte, der har været på skolen i kort tid, andre lidt længere og en enkelt i rigtig mange år. Der er også en måske to, der bare lige holder en pause, for at sejle jorden rundt. Uanset er vi alle ord, sider og kapitler i den samme fortælling.

I skal alle have en hjertelig tak for indsatsen med på vejen samt et ønske om en god jul og et glædeligt nytår.

David Sommer,

viceforstander

DA CORONA **SENDTE OS HJEM**

"De sagde, det kun varede 14 dage...", sådan starter Karla sit indlæg om de næsten to måneder, hvor efterskolelivet blev levet hjemmefra. Ni elever har givet et bud på livet som hjemsendt efterskoleelev. Her kan I læse uddrag fra deres indlæg, om det svære og det gode, om det vi fik og det, vi mistede.

Lærke Johnson

Når jeg snakker med folk om mit efterskoleår, er det første, de siger altid: "årh det var jeres årgang, der blev sendt hjem", og "hvor var det synd for jer". Det har irriteret mig, for jeg synes slet ikke, det er det, der har præget mit efterskoleår mest. Selvom vores årgang på flere måder er gået glip af forskellige arrangementer, tid med vores venner og en periode af vores efterskoleliv, vil jeg stadig, som så mange andre sige, at efterskole har været noget af det mest fantastiske, jeg har oplevet på så mange måder.

Arthur Schneider

Man blev tvunget til at være mere kreativ, hvilket jeg også blev. Jeg begyndte at styrketræne med min fætter og lillebror, det har jeg gjort lige siden og gør det stadig. Jeg begyndte også at lave flere videoer, som jeg lagde op på Instagram. Jeg opdagede sider af sig selv, som jeg ikke kendte.

Emilie Jönsson

Når man går på Ågård Efterskole, ved alle, at fællesskabet er i fokus. Men under en nedlukning er det svært at opretholde det fællesskab, man efterhånden har bygget op over flere måneder. Alligevel følte jeg mig under karantænen stadig som en del af fællesskabet. Jeg ville personligt selv nok gerne have haft et efterskoleår uden nedlukning, men jeg må sige, at året stadig var det bedste år i mit liv!

Lauge Høgh

Vi mistede to dyrebare måneder af vores tid på Ågård, og tilbage stod vi uden at kunne gøre noget ved det. Alligevel fik vi det bedste presset ud af den her coronatid derhjemme. Onlineundervisningen vi modtog, var efter min mening klart det bedste alternativ, for vi fik stadig lov til at se hinanden i øjnene og holde kontakten. Jeg er glad for at vores lærere tog sig så meget tid til at planlægge det hele så grundigt ned i detaljerne.

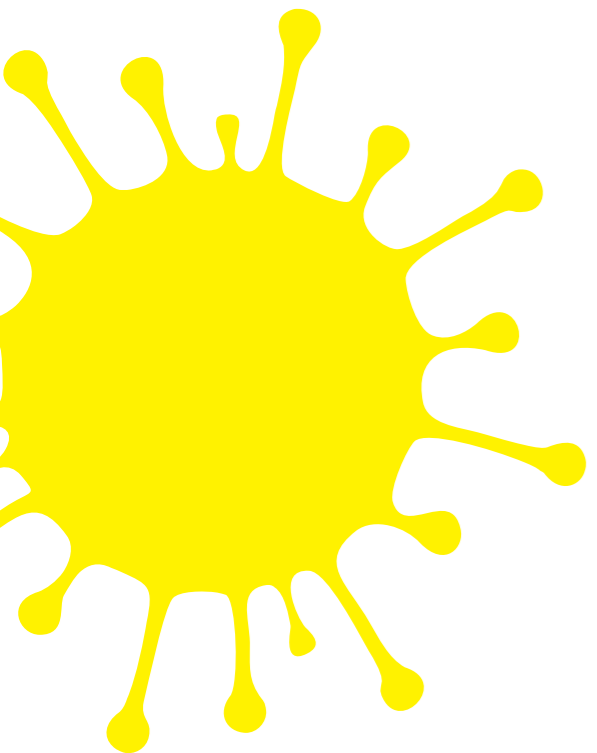

Karla Willesen

Ågård var rigtig gode til at få os til at føle, at vi stadig gik på efterskolen og stadig havde ET stort fællesskab, selvom vi sad på hver vores værelse. For det første havde vi virtuel undervisning hver dag, som fungerede rigtig godt, fordi så fik man snakket med sin klasse hver dag og lærte noget nyt. Hver dag havde vi også morgensang, ligesom vi havde på efterskolen. En gang i ugen havde vi fællesgymnastik med gymnastiklærerne, der prøvede at gøre det så godt så muligt. Noget af det fedeste var, at der var blevet oprettet valgfag, som så kunne være alt fra strikning, madlavning, spring osv. Jeg synes, det fungerede godt, at lærerne prøvede så meget så muligt at kreere vores efterskolehverdag bare derhjemme. Vi har dog lært at snakke rigtig meget over facetime, og det har helt sikkert hjulpet os, efter vi er stoppet. Vi ved, hvordan vi skal holde vores kontakt!

Helena Møller Langkjer

Derfor var det også en stor omvæltning, at man nu skulle sidde alene på sit værelse og modtage undervisning gennem en skærm. Heldigvis var og er lærerne på Ågård virkelig engagerede, og det gjorde hele oplevelsen meget bedre. For mig var aftente et kæmpe hit, og det gjorde, at jeg fik afsluttet dagen på en dejlig måde. Her fik jeg talt med flere af de andre elever, og selv her var lærerne gode til at spørge ind til, hvordan vi havde det, og det var rigtig rart. Det er også oplevelser som disse, der gør, at vi kan kigge glædeligt tilbage på corona-tiden!

Freja Kvistgaard Pedersen

Fjernundervisning. Jeg får helt kuldegysninger af ordet, der lige pludselig betød så meget. Det minder mig om alt det, jeg har mistet af efterskolen, men det minder mig også om det, jeg har fået i stedet for. Jeg var blevet så vant til at være omringet af mennesker, at det føltes helt koldt, når jeg så min klasse gennem skærmen. Før karantænen vidste jeg ikke, hvor meget fysisk samvær med mennesker, der bare fuldt ud nyder hinandens selskab, betød for mig. Det fysiske aspekt var pludselig væk, men vi havde stadig samværet og lysten til at være sammen.

Ludvig Schou Hansen

At blive sendt hjem fra efterskole, var som at være en fisk der blev trukket op af vandet og sat i akvarie. Vi kunne se ud, men blev adskilt af glasset rundt om os. Det var underligt i starten ikke at skulle op til de sædvanlige rutiner på efterskolen. Det var underligt at skulle se sine kammerater gennem en skærm, men man tænkte jo hele tiden: "Vi kommer jo tilbage om 14 dage." Jeg savnede at kunne snakke med folk ansigt til ansigt, sidde i opholdsstuen med lejligheden og spise chokoladeboller, gå i hallen. Jeg savnede især den fysiske undervisning og min klasse, men jeg har lært, at man kun ved, hvor meget noget betyder, når man ikke har det.

Nikoline Ørbæk Hansen

Der gik lidt under en uge, og så havde jeg fået nok af at være hjemme, og jeg ville bare tilbage til mit nye hjem og min familie. Men lærerne gjorde det lidt mere festligt at være hjemme. Der var morgensang på Facebook, fit for Ralle, anderledes dage, heste-bingo, gæt og grimasser, valgfag og rengøring. Det fællesskab, jeg elsker på Ågård, fik jeg derhjemme, men sammen med min ågårdfamilie.

NÅ, OG HVA´ ER DET SÅ DU FÅR TIDEN TIL AT GÅ MED?

Kirsten Storgaard,
tidligere viceforstander

Da Ole og jeg for mere end 3 år siden planlagde at stoppe vores efterskoleliv på Ågård Efterskole, var det svært at forestille sig, hvordan et liv uden efterskole med alle de mange gøremål og glæder kunne forme sig. Men vi var af den klare overbevisning, at vi gerne ville have kræfter og helbred til at kunne udfolde en ny livsfase og ikke mindst selv have mulighed for at tage beslutningen og skabe retning for det nye!

Og det har vist sig, at beslutningen har været den helt rigtige.

Vi har i vores arbejdsliv på Ågård været særdeles privilegerede. Vi har i særlig grad haft mulighed for at skabe sammenhæng og mening i vores liv ved at have efterskolens dannelsesproces som både fundament og pejlemærke i vores dagligdag, hvilket har været grobund for et særdeles rigt arbejdsliv, hvor det forpligtende fællesskab har været rammen.

Og det er netop fællesskabet om det at drive og udvikle efterskole, som har været kernen, og vi tænker med glæde tilbage på alle de mange unge mennesker og ansatte, vi har fået lov til at lære at kende og være med til at forme og danne. Jeg kan ikke forestille mig et mere meningsfyldt arbejdsliv og er ydmyg og taknemmelig for den tillid, bestyrelse og skolekreds har vist os gennem de mange år.

Ja, naturligvis har der også været bøvl og vanskelige beslutninger, der skulle træffes, men det er jo sådan at livet er, og det overskygger ikke alle vores gode oplevelser og arbejdsopgaver.

Ole og jeg sluttede sammen vores arbejdsliv juli 2019 og tak til alle, som på forskellig vis var med til at skabe en minderig afslutning for os. Vi flyttede i sommerhus, da vores rækkehus i Vejle først var klar til indflytning 1. november, og jeg startede således mit sidste skoleår på Ågård uden Ole og uden at bo på skolen. Det har været en fin overgang for os begge.

Jeg oplevede at være fri for det endelige ansvar og havde glæde ved at kunne bidrage med erfaringer og daglig drift af efterskolelivet og så tage hjem. En ny og god følelse som overgang til mit "nye" liv.

Skoleåret 2019 - 2020 blev et helt særligt år – både for mig og for Ågård Efterskole. Ny ledelse og bestyrelse skulle sammen finde retning og fra marts fik vi en ny modspiller i vores efterskoleliv: Covid -19.

Der var meget, der blev så meget anderledes end vi på nogen måde havde kunnet forestille os, men sammen fik vi lavet seks gode efterskoleuger som afslutning på skoleåret. Corona lavede mange benspænd, som vi på bedste vis udfordrede, og samtidigt fastholdt vi kernen i efterskolehverdagen. Jeg fik rig mulighed for at udfolde mine erfaringer med strukturer med daglig drift og oplevede hele året et fantastisk sammenhold i hele personaleflokket, som er en forudsætning for at skabe god efterskole.

Den 31. juli afleverede jeg nøglerne. Det var naturligvis lidt vemodigt, men også med en følelse af glæde og forventning til mit "nye" liv, som dog først lige skulle overvinde et bump på vejen. Umiddelbart efter vores sommerfest, fik jeg at vide, at jeg skulle have bortopereret en kræftknode i mit bryst, og sommeren blev således anderledes, end vi havde forestillet os. Efter operationen og 15 strålebehandlinger er jeg ved at genvinde kræfterne og træde nye stier i mit liv.

Jeg har dagligt sendt mange taknemmelige tanker til vores sundhedssystem, og føler mig heldig ved at kunne leve og bo i Danmark.

Vi nyder vores nye bolig i Vejle, som både har naturen lige udenfor samtidig med, at vi på 15 minutter kan gå hen i biografen og i øvrigt nyde mange af de kulturtilbud, storbylivet byder på. Det er et stort privilegie at kunne starte dagen med god tid til avislæsning og morgenkaffe og så i øvrigt selv sætte sin dagsorden efter dagsformen. Det giver muligheder, som jeg først er begyndt at fornemme, men fornemmelsen er dejlig og giver mig glæde og forventninger til det, som venter.

Nå, og hva´ er det så du får tiden til at gå med?

Ja, lige nu er øvelsen for mig at lade tiden komme til mig. Jeg har lyst til mange forskellige sysler og også stadig lyst til at bidrage til fællesskaber på mange forskellige måder, men lige nu lader jeg "nydningen" over ikke at have ansvar og forpligtigelser være i forreste række – og det kræver faktisk lidt øvelse og nytækning fra min side. "Men ved at øve sig bliver man i stand til at mestre", har jeg mange gange fortalt elever, og nu gælder det så mig selv! Jeg nyder hver dag at have god tid, at kunne læse, strikke, morgenbade i fjorden, gå ture og nyde at to-do-listen har fået en anden karakter, at have tid til at lave god mad til både os selv og venner – at have tid til... Og ikke mindst at have tid til at få øje på noget, som jeg slet ikke vidste fandtes. Ole havde sidste år sit sabbatår, i år har jeg mit. Jeg trives i min nye tilværelse og hvor utroligt det end lyder savner jeg ikke "mit gamle liv". Jeg glæder mig til at udforske de nye muligheder, og vi ser frem til at følge og møde de mange dejlige mennesker, som vi har delt fællesskab med gennem vores lange arbejdsliv på Ågård Efterskole. Der er kaffe på kanden, hvis du skulle komme forbi Kvasen 34 i Vejle. Alle årsskriftets læsere ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Kærlige hilsner og tanker

Kirsten Storgaard,
tidligere viceforstander

Om mindsetbaseret undervisning og karakterer

Når vi taler om Ågård, er der mange ord, der definerer, hvad vi synes er vigtigt for netop vores efterskole. Et af disse ord er mindsetbaseret undervisning, fordi vi arbejder vedholdende med elevernes tankesæt. Alt kræver øvelse og træning – både de seje spring og de tyske verber, og derfor giver vi heller ikke karakterer det første halve år, for det er indsatsen og læringsfællesskabet, der er i fokus. I november 2019 havde vi terminsprøver, hvor en af opgaverne var at skrive en kommentar om karakterer i skolen. Freja valgte at skrive denne kommentar, hvor hun reflekterer over, hvad det betyder at få et tal i stedet for respons – eller det omvendte.

Mia Villumsen Bock, lærer

KARAKTERRÆS OG FORVENTNINGER

(...) Midt i denne debat om karakterer læste jeg dette debatindlæg af Sigrød Schmidt Hornhaver. Hun mener ikke, at man skal have karakterer, men at fokuset i stedet skal ligge et andet sted.

Sigrød Schmidt Hornhaver skriver, at 1 ud af 4 unge føler sig stresset, hvilket blandt andet kan skyldes høje forventninger og konkurrence med klassekammeraterne. Hun skriver, at ikke alle tænker, lærer eller udfører ting ens, og at vi skal flytte fokus fra karakteren til læringen.

Jeg kan ikke andet end at melde mig enig i dette. I min tidligere klasse var der blevet skabt en kultur, hvor man automatisk regnede med, at nogle bestemte personer fik nogle bestemte karakterer. Uheldigvis var jeg kommet i den gruppe, hvor man regnede med, at jeg mindst fik 10 men allerhelst 12. Det var et utroligt pres, der lige pludselig blev lagt på mig. Ikke alene skulle jeg forholde mig til min egne forventninger. Nu skulle jeg også forholde mig til alle andres forventninger til mig. Jeg skulle være klar på, at jeg efter en test eller en respons med det samme blev spurgt, hvad jeg havde fået, eller at det blev antaget, at jeg havde fået gode karakterer.

Nu er jeg startet på efterskole, hvor vi i det første halve år slet ikke får karakterer. De første karakterer, vi får, er fra terminsprøver. Derefter skal vi efter, at vi har fået respons, selv spørge om karakteren, hvis vi ønsker den. Det er helt vildt befriende, at der her er en kultur, hvor din karakter ikke afgør, hvordan du er. At du bare, som altid, skal gøre dit bedste, og kun forholde dig til den konstruktive feedback, du får.

Mange har en holdning til karakterer, men de fleste jeg møder, mener ikke, at man skal have så meget fokus på karakterer, da det ikke er det, der afgør, hvordan du er som menneske.

(...) For mig, der sidder som elev og selv har for meget fokus på karakterer, kan det lyde helt absurd, at Merete Riisager ikke mener, at jagten på de gode karakterer kan være et problem og en byrde for den enkelte. For mig har karakterer ofte været en byrde - noget, der har gjort mig ekstra stresset over at skulle aflevere en opgave eller en prøve.

Jeg kan sagtens se og mener også delvist selv, at man gennem karakterer får en vurdering på, hvor man ligger. En karakter kan være et standpunkt, der i nogle tilfælde måske kan være med til, at man lige fokuserer lidt mere på at gøre sine ting ordentligt, eller noget man ser som et skulderklap, der samtidig giver dig lysten til at fortsætte. Men jeg har også opdaget, efter at jeg er kommet på efterskole, at konstruktiv feedback, hvor læreren giver sig tid til at formidle til netop dig, hvad du har gjort godt, og hvad du kan gøre bedre, er det, der giver mening og virker. Når jeg får respons, får jeg et helt ark med både ting, jeg har gjort godt, og ting jeg kan gøre bedre. På den måde lærer jeg noget af det, jeg får tilbage.

Det er for mig en måde at flytte fokuset fra karakteren til læringen. Karakteren kan være vigtig, men så må den komme senere, når du har forstået og reflekteret over den respons, du har fået. Det skal ikke være et tal, der definerer dig.

Freja Møller Maschoreck,

elev 19/20

ET ÅR UDEN TID

Hans Højer,
lærer på orlov

I sig selv en selvmodsigende sætning om end det er meget signende for det, I skal til at læse nu. Det selvmodsigende i overskriften ligger selvfølgelig i, at ét år er 365 dage, 8.760 timer eller 525.600 minutter – hvorfor et år aldrig kan leves uden tid. Alligevel er jeg lige nu et sted, hvor jeg glemmer ugedagene og fire dage suser forbi, når Ymaya ligger i havn midt inde i Lissabon for svaj i Durgan bugten i nærheden af Fallmouth eller helt alene ved Illas Sisargas på Spaniens nordkyst.

Den korte forklaring på, hvorfor min historie er i årsskriftet, skyldes at jeg i det igangværende skoleår har fået orlov, for at udleve en drøm om at se verden. For 6-7 år siden ombord på mine forældres båd, lavede min bror, en ven og jeg en 2020-plan om at krydse Atlanterhavet. Den 6. juli i år sejlede jeg og resten af Ymayas besætning på eventyr med målet om at sejle langs Europas kyst, besøge utallige Caribiske øer og krydse Atlanterhavet to gange, alt sammen inden skuden igen ligger i Aabenraa havn, så jeg kan give den gas sammen med Ågård Efterskole i 21/22.

Den faste besætning består af min bror, et vennepar og deres barn på 16 måneder. Derudover får vi månedlige besøg af venner og kæreste.

Et år uden tid – Jeg kan allerede nu sige, at det er sundt. Det er sundt for mig, og det vil det nok i bund og grund være for en stor del af den danske befolkning. Friheden til at kunne trække stikket ud og fokusere kun på at være til og være lige her, samt at finde ind til det der giver mening for dig.

Du har mulighed for at lade dagens første kop kaffe vare 45 minutter og senere på dagen bruge syv timer på at kigge udover havet i håbet om at skimte blåsten fra en hval, for det kan jo ikke passe, at det kun er over Biscayen, at vi skal have en hval rigtig tæt på.

Du vil opleve, at tiden nærmest står stille og derved bliver ligegyldig, hvilket jeg synes er en af de bonusser turen indtil videre har givet. Til tider står vi nærmest også fysisk stille, hastighedsrekorden på turen er 12,9 knob, hvilket svarer til ca. 24 kilometer i timen og i gennemsnit sejler vi 5 knob i timen.

Her kan du opleve rodløsheden i ikke at kunne styre over vind og vejr – hvilket betyder, at næste stop altid er en smule uvist, og den store langsigtede plan bliver ofte revideret én,

to og tre gange. Selvfølgelig er det sat lidt på spidsen, for hvis ikke vinden er som ønsket, så kan Yanmar-motoren med sine 75 HK godt skubbe de 12 tons i strid modvind. Men tanken om at der er noget, vi ikke kan kontrollere og alligevel er meget afhængige af, er både fascinerende og frustrerende. Irritationsmomentet steg eksempelvis, da vi lå i Dover og rev dage ud af kalenderen fordi vejret ikke var til at sejle i. Her var gråt, blæsende og tåget seks dage i streg, det kombineret med en viden om at Biscaybugten kun bliver dårligere at krydse jo længere hen på året vi kom, gjorde os alle en smule nervøse.

Men samtidig er det lige nu vidunderligt at tænke på, at vi er kommet fra Danmark til Algarvekysten i egen båd, ved brug af 400 liter diesel, hvoraf 25 % blev brugt i de hollandske kanaler. Med nye sejl i masten rundede vi det sydvestligste hjørne af fastlands Europa. Her ved Cabo de São Vicente (Kap Sankt Vincent på dansk), kan man let blive betaget af de mange eventyrlystne og mere eller mindre gale opdagelsesrejsende, der gennem tiden har stået netop her og ikke har troet at kortet sluttede, hvor det gjorde eller blot ønskede at undersøge, hvordan kanten af verdenen så ud. Når man står der og kun kan se blåt vand i horisonten, så er det ikke så mærkeligt, at Kap Sankt Vincent også kaldes "Verdens Ende".

Måden hvorpå de store opdagelsesrejsende sejlede er en kunststart og et håndværk, vi har stor respekt for, og det at navigere efter stjernerne, kan man kun beundre. Vi nyder godt af de mange erfaringer, de har gjort sig i forhold til langtursejlad, og jeg må indrømme, at vi bruger "snydekoder" i form af kortplotter og autopilot.

Livet ombord på en båd åbner også op for en helt ny måde at leve på, kollektivitet. Vi er mange mennesker, der er trangt ombord og efter 20 års pause sover jeg igen side om side med min bror i samme kahyt.

Selvfølgelig noget man skal vænne sig til, men kollektivet har i den grad mange fordele, især da der på en båd ofte er noget, der skal ordnes. Her er det perfekt at have en hånd-

værker ombord og i store dele af verdenen rart at have en bror, der kan fyldende portugisisk, for ikke at nævne en 16 måneder baby der kan åbne selv de mest lukkede døre.

Madlavningen foregår også på skift, så man har fire dage i køkkenet og otte dage fri. Selvfølgelig var kollektivitet der også, da vi i klargøringsfasen i maj måned fik piller lidt for meget ved båden og kom til at totalskade propellen. Og så er fællessangen også lidt skønnere, end hvis jeg skulle synge solo. Som baggrundsmusik til den her rejsebeskrivelse kan jeg høre, at raslæggeren, guitareren og ukuleleren er i gang i cockpittet, hvor dele af besætningen forsøger sig på Steffen Brandt og Tina Dickows version af "Halleluja".

Jeg er taknemmelig over, at selvom verdenen ser en smule anderledes ud og corona har givet os mundbind på, hvorfor dele af mimikken er fjernet, så har den ikke fjernet folks umiddelbare tillid, gæstfrihed og hjælpsomhed. Hvilket jeg ellers havde frygtet.

De første tre måneder har givet utallige oplevelser, og heldigvis er det stadig en god idé, selvom vi i kollektivet nok skal nå at blive trætte af hinanden. En af de bøger jeg har læst, har følgende citat: "Ja, lyst - lysten er det allervigtigste her i verden og jeg ved fra mig selv, at har man virkelig LYST til noget, så kan alt realiseres. Har man så også troen på noget, så flytter man bjerge." - Troels Kløvedal, og netop det har jeg i sinde at tage med hjem, og forhåbentlig smitter det af på de kommende Ågård-elever. Vores lyst til at realisere projektet her har mødt bump, men viljen og lysten har hele tiden været større, hvilket kun gør oplevelserne endnu større.

Tak hvis I nåede hertil og tak til Ågård Efterskole, for at lade mig opleve og støtte op om drømmene.

Hans Højer, lærer på orlov

FRA ÅGÅRD EFTERSKOLE TIL GRØNLAND

Mine oplevelser med Slædepatruljen Sirius i verdens største nationalpark

Jonas Moldow Kersting,
elev 09/10/11

Lene Balle skrev til mig for noget tid siden. Hun var nysgerrig på at høre om mit tidligere job, for hvad i alverden er det for noget, at personer, som er ansat af Forsvaret, kører rundt med hundeslæde i Grønland. Dette et sted, hvor man sjældent møder andet end en håndfuld andre mennesker i perioder på helt op til 5 måneder? Og hvorfor?

Da jeg satte mig ned for at begynde at skrive dette lille indlæg til årsskriftet, kom jeg til at tænke på fredagssamlingerne på Ågård. Nogle gange var vi så heldige, at der kom tidligere elever og fortalte om, hvordan det var at gå på gymnasiet, hvordan det var at dyrke gymnastik på et højere plan, og hvordan det var at forlade den lille bobbel, som man var i lige der på Kirkebakken.

Jeg selv gik allerede dengang og smådrømte om Forsvaret. Ikke noget specifikt job som sådan, men fordi jeg måske var lidt skoletræt og følte, at Forsvaret kunne tilbyde nogle store og anderledes oplevelser. Jeg var hverken særligt god til løb eller boldspil, men gymnastik fangede mig. Det var jo også obligatorisk, men jeg oplevede, at jeg hurtigt udviklede mig, og samtidig var det jo sjovt. Thomas Laustsen fyrede et par gange om ugen op for friluftslivet med ture ud i naturen og mad over bål. Lige præcis kombinationen af de to ting - det fysiske og friluftslivet var lige mig.

Der gik noget tid, før jeg skænkede det flere tanker, for efter at have været til galla på mit andet år på Ågård, smuttede jeg til Vejen for at starte på HHX. Forsvaret havde jeg stadigvæk i tankerne, men jeg var endnu ikke stødt på noget, som jeg kunne se mig selv i. Men det skulle ændre sig en september aften i et mindre forsamlingshus, hvor en tidligere patruljemand kom og fortalte om nordlys, isbjørne, ulve og store naturoplevelser.

Efter afslutning af min studentereksamen i 2014 var jeg fyr og flamme for at søge. Men jeg gjorde det ikke, for jeg begyndte at interessere mig for psykologi. Det fangede mig helt vildt, og da jeg fik muligheden for at starte på universitetet i Odense, måtte jeg bide tænderne sammen og "udskyde" min ansøgning til slædepatruljen Sirius. Retrospekt var det et rigtigt valg, for jeg var ung og utrænnet. I stedet startede jeg på universitetet, dette samtidig med at jeg skruede op for træningen, så jeg var klar til at møde op til optagelsesprøverne i september. Det endte med at gå godt, og jeg startede kort efter på forskolen, som er et forløb på ni måneder med træning og kurser, som skulle forberede én til Grønland. Det spændte vidt. Lige fra jagttegn, sprængkursus, speedbåds-certifikat, symaskinekursus, rendegravercertifikat og flytankning. Vi var sågar også inde og få undervisning i madlavning. I juli 2018 var det tid til afgang, og vi kunne endeligt tage af sted mod Grønland og påbegynde vores nye job.

Jobbet består i at varetage interesser i nationalparken Nordøstgrønland; at opretholde en arktisk kapacitet hele året rundt. Umiddelbart kan det lyde lidt sært, for hvem er overhovedet interesseret i et højarktisk område, hvor der ikke rigtigt bor nogen? Svaret er: Mange. Forskere og turister strømmer til parken hvert år, og særligt geopolitisk er det en varm kartoffel. I nyhederne er særligt Grønland/USA- polemikken fortsat oppe at vende. Men hvorfor så hundeslæder? Fordi det er praktisk. Ting går i stykker, og hvis man ikke kan fikse det selv, så kommer der ikke nogen og fikser det for dig. En snescooter kan få is i karburatoren, og den kan løbe tør for benzin. En hundeslæde har 13 motorer i form af hunde, som er glade så længe de får mad og kærlighed. Hvis træslæden skulle flække, så kunne man skære sig et nyt stykke træ og reparere den gamle slæde. Og det sker. Særligt når man er afsted kun to personer sammenlagt i op til seks til syv måneder om året.

Vi er seks slædehold af to personer. Vi bruger meget tid på at træne vores hunde i styrke og lydighed, så vi stoler på, at de lytter efter, når vi giver dem kommandoer ude på slæderejserne. På vores to måneders efterårsrejse står solen ikke op over horisonten, så her

er stjernerne klare og nordlyset danser på himlen. Til jul og nytår samles vi alle sammen for at fejre helligdagene og slappe lidt af. Efter nytår starter den fem måneders lange forårsrejse. Her står solen på ny op over horisonten og forbliver snart permanent på himlen døgnet rundt. Isbjørne kigger nysgerrigt forbi, og moskusokser følger vores færdsel dag for dag. Hvis man er heldig, kan man sågar møde polarulve i flokke på op til 12 individer. Naturen er barsk og samtidigt enormt smuk, og det gør et indtryk.

Jeg selv har haft store naturoplevelser, som jeg aldrig glemmer, og som jeg nok også vil søge i fremtiden. Jeg har fået nogle kammerater og et fællesskab, som på sin vis kan beskrives som den bobbel, som jeg også oplevede at være i på Ågård. Man stoler på hinanden, og man oplever, at alle står klar til at give en hjælpende hånd, ligesom det at sidde en aften og læse en god bog eller spille en omgang brætspil bliver de ting, som man mindes mest.

Vel hjemme igen i Danmark d. 27. august 2020 havde hverdagen ændret sig meget. Corona var lige pludselig blevet en del af hverdagen, og det var tid til at fortsætte med studierne. Størstedelen af familien havde man ikke set i 26 måneder, så gensynsglæden var stor.

Det kan virke voldsomt at hive to år ud af kalenderen for at tage på eventyr. Om det er som backpacker, udvekslingsstuderende, i forbindelse med frivilligt arbejde eller som slædekusk. Jeg tror at man i sidste ende bliver glad for at have taget de spring tidligt, og når man har mest lyst, for før man ved af det, står man og kigger tilbage og ærgrer sig over alle de ting, som man ikke lige fik gjort, fordi man skulle "skynde sig videre".

Jonas Moldow Kersting, elev 09/10/11

FARVEL TIL LÆRER **RASMUS LAURSEN**

Rasmus Laursen,
tidligere lærer

Efter to år på Ågård Efterskole, var det tid til at jeg skulle i gang med noget nyt, og nu er jeg i gang med at læse Matematik på Syddansk Universitet i Odense. Tiden som efterskolelærer på Ågård har bragt mange gode erfaringer med sig. Lige fra oplevelsen af en intens og til tider forvirrende start, hvor jeg fik ytret sætningen "det finder jeg lige ud af til i morgen" en masse, til at stå med tårer i øjnene når et elevhold har givet deres sidste opvisning. Det kan noget. Ågård er en meget værdifast skole med en klar intention om at være ordentlige og sætte retning. Dette oplevede jeg særligt at være en del af, da Covid-19 pludselig gjorde året noget anderledes for årgang 19/20. Det var vildt at være vidne til den dedikation og kreativitet, som alle ansatte brugte til at få det bedste ud af en ellers svær situation. I mit personlige liv havde jeg håbet på at blive udtaget til DGI's 13. Verdenshold, som igen pga. Covid-19 blev aflyst. Det var selvfølgelig træls, men de erfaringer som jeg har gjort mig på Ågård, har kun gjort det nemmere at acceptere, at vejen gennem livet, nu blev anderledes for mig. Ågård har særligt givet mig indsigt i vigtigheden i at få andre mennesker til at føle sig set og hørt, samt det faktum, at hvis man ikke selv er med til at sætte retning og gå forrest, har man ingen kontrol over, hvordan ens virkelighed kommer til at udmønte sig. Jeg er overbevist om, at alle de erfaringer jeg har gjort mig som ansat på Ågård efterskole, vil gavne mig meget resten af livet. Derfor, tak til alle mine tidligere elever, både for udfordringer og gode stunder – og i den sammenhæng, tak til forældre, for at lade mig have en del af ansvaret for jeres unger. Tak til Henrik for at være tålmodig, når jeg skulle lære at bakke med trailer, og til sidst særligt tak til alle mine kollegaer for at invitere mig ind i, hvad der i mine øjne, er et unikt og stærkt arbejdsfællesskab.

GODDAG TIL LÆRER **KRISTIAN HOUBAK**

Kristian Houbak,
ny lærer

1. august 2020 var dagen, hvor jeg officielt blev lærer på Ågård efterskole. Et nyt kapitel, som jeg havde set frem til længe, og derfor var jeg både fyldt med glæde men også nervositet. Var jeg mon egnet til opgaven, og ville jeg kunne trives i det? August 2020 markerede også et gammelt kapitel. Præcis 10 år siden jeg startede som elev på Ågård Efterskole. Dengang startede jeg som en 14-årig forsigtig sjællænder, der aldrig havde lavet gymnastik før. Jeg elskede det fra dag et af og nød hvert et øjeblik. Jeg var så glad for det, at da jeg hørte om konceptet 2. årselev, kunne det kun gå for langsomt med at blive skrevet op. Det blev derfor til to meget lærings- og oplevelsesrige år. Den dag i dag mangler jeg stadig ord til at beskrive udbyttet fra mine to år som elev på Ågård. Hold nu op jeg savner det.

Min start som lærer på Ågård efterskole har lært mig endnu mere om stedet og om mig selv. Da jeg var elev gav Ågårds rammer mig de bedste betingelser for at gro som menneske og ligeledes nu som lærer. Det at komme om bag kulisserne har også givet mig en større forståelse af, hvorfor, ikke bare mig selv, men så mange nyder godt af et efterskoleophold på Ågård. Det er helt vildt, så stort og meningsfuldt output Ågårds personale yder. Ikke bare for det meste men hver eneste dag. Der, hvor man normalt ville synes, noget var fint nok, bliver der ydet 10% ekstra, og ting man normalt ville tage for givet bliver vurderet nøje, om det giver 100% mening. Tingene skal nemlig give mening på Ågård. Nervositeten for det nye kapitel forsvandt hurtigt. Det gjorde den for alvor første skoledag med elevholdet 20/21. Her sad jeg i blandt 138 elever, som nu skulle på den selv samme rejse jeg havde været på, og jeg skulle være med til at gøre rejsen lige så god for dem, som den var for mig.

Så ved man, at det giver mening.

GODDAG TIL LÆRER

MARIA MØGELHØJ

Maria Møgelhøj,
ny lærer

Ude godt - hjemme bedst

Jo jo, vi er mange, der elsker at rejse ud i verdenen og opleve, og jeg er bestemt også en af dem. Men følelsen af at komme hjem til en rugbrødsmad med leverpostej og agurk, til ens egen seng, og ikke mindst det private tilholdssted hvor man mærker, man hører til og har hjemme. Det kan noget.

Slår man ordet "hjem" op i den danske ordbog, står der: "en persons bolig som udgør vedkommendes private tilholdssted - ofte med tanke på fællesskabet mellem de mennesker som personen bor sammen med.". Ordene "med tanke på fællesskabet mellem de mennesker som personen bor sammen med" passer ret godt med den følelse jeg har, ved at vende tilbage til Ågård Efterskole. Fællesskab!

Efter et år tilbage i det vestjyske, hvor jeg har været tæt på min familie og nydt godt af dem, samt Vesterhavet, trængte jeg atter til at blive blæst omkuld og føle mig hjemme i den hverdag, der betyder så utroligt meget for mig. Efterskolehverdagen. En hverdag fyldt med arbejdsglæde, gode værdier og tillid. Kollegaer, der gerne sidder en time ekstra til snak over en kop kaffe, elever der siger: "Godmorgen", "Hej Maria" eller "Godnat, sov godt" hver gang man møder dem på sin vej rundt på skolen. Faste og trygge rammer, som giver mig plads til at turde springe ud i det ukendte og udvikle mig som menneske. Altså følelsen af hjemlighed.

Derfor var det med et stort smil på læben og et varmt hjerte, der faldt på plads, da jeg igen takkede ja til at blive en del af Ågård.

Den så omtalte og ikke mindst velkendte Ågård-ånd, som kan sidde i kroppen og mærkes længe efter, man har været her, kan atter mærkes i maven som små sommerfugle. Sommerfugle der blafrer så meget, at selv sådan en som mig der har været i faget i 10 år, kan vågne kl. 5.00 bare fordi man ikke kan vente med at komme afsted på arbejde en mandag morgen efter efterårsferien. Ja, så ved man, at man er hjemme!

GODDAG TIL LÆRER

MIKKEL SKRÆDDERGÅRD

Mikkel Skræddergård,
ny lærer

Nyt job, nye kolleger, velkendte værdier. Ågård bygger på et stærkt værdigrundlag, der har været en stor del af mig i de ti år, der er gået siden, jeg selv gik her. Du skal være en god kammerat, og du skal gøre dig umage. Det er da til at tage og føle på. Det var også derfor, at selvom min erfaring med at undervise i fællesgymnastik ikke var den største, så vidste jeg, at det nok skulle løse sig.

Det er nu alligevel lidt skræmmende at starte på sit første voksenjob og stå overfor så mange nye mennesker og så meget ansvar. Der er en masse kolleger, man har et ansvar overfor i form af en fælles mission om at have en helt fantastisk skole. Og der er en masse elever, man har et ansvar overfor i form af at dygtigøre dem og guide dem.

Heldigvis er Ågård et sted, hvor man løfter i flok. "Ingen kan alt, alle kan noget, sammen kan vi det hele." Det team, der er her på skolen, er fyldt med så meget passion for det, vi gør for de unge, at man ikke kan lade være med at blive revet med. Vi vil så gerne eleverne, og vi vil så gerne hinanden, så alle er klar til at hjælpe og guide, både eleverne og hinanden. Samtidig har vi et elevhold, der spiller 100% med på alt, hvad vi sender dem ud i, og som samtidig er super rare og sjove at være sammen med.

Jeg kunne ikke have fået en bedre start som efterskolelærer, og jeg glæder mig til at udvikle både eleverne og mig selv.

GODDAG TIL LÆRER

LAURA JUUL JOHANSEN

Laura Juul Johansen,
ny lærer

I alt slags vejr står træet stærkt!

Mit møde med Ågård Efterskole går helt tilbage til årgangen 01/02. Her startede min storesøster. Herefter kom min fætter, så min bror, min kusine, endnu en fætter og jeg, og efterfølgende flere fætre og kusiner. Der har altså, på min fars side af familien, altid været et stort ønske om at være elev på Ågård Efterskole. Min bedstemor har sågar haft 10-års jubilæum som bedsteforældre, hvilket også blev kvitteret, med en stor buket blomster, af skolen.

Så, da jeg, en novemberdag i 2019, blev ringet op af Lene Balle, min tidligere efterskolelærer, fyldtes hele min krop af glæde, stolthed og en lille smule spænding. Jeg skulle hjem! Hjem til Ågård. Der var ingen tvivl om, at jeg skulle tilbage. Nu som lærer.

Jeg afsluttede i sommer dansk og idræt på læreruddannelsen i Århus, hvilket gør, at jeg stadig mangler ét år. Jeg læser derfor som deltidsstuderende, samtidig med at jeg er på Ågård. Dette har skabt en undren hos nogle af mine tidligere medstuderende og venner. Hvad er det, der gør, at du kører fra Århus til Ågård hver dag? Hvorfor arbejde når du har ét år tilbage af studiet? Hvad er det Ågård kan?

Relevante spørgsmål, undrende spørgsmål og udfordrende spørgsmål, som jeg på mine køreture prøver at finde et godt svar på. Jeg kunne tage den nemme løsning og blot sige; fordi det er sjovt.

MEN, det er meget mere end det. Og hold nu godt fast, for nu bliver det måske lidt poetisk.

For mig kan Ågård nemlig sammenlignes med et træ. Ikke et hvilket som helst træ, men træet der har stået i skoven i mange år. Træet, der har oplevet skoven ændre sig og vokset sig stort og stærkt.

Rødderne er stærke og strækker sig smidigt rundt i jordens fede ler. Stammen er tyk og høj. Den er med til at gøre træet til et træ, for ellers vil det bare være en stor busk. Stammen hæver grenene og bladene fri af konkurrencen om lyset. Den bærer sin egen, grenenes og bladenes vægt. Øverst oppe spreder trækronen sig stor og vid. Grenene fører forsyninger til og fra bladenes fotosyntese, der viser årstidernes skiften.

Men hvordan hænger det her sammen med en skole, Laura? Det skal jeg fortælle dig. De ansatte, rødderne, kommer til fra nær og fjern. De er kompetente, rummer hver især forskellige værdier og er fyldt med forsyninger, som de brænder for at give videre til eleverne og skolen. De ansattes interesse og faglighed samles i stammen, skolen. Skolen, hvis værdier der danner grundlag for, at Ågård er Ågård og ikke bare en skole. Stammen, hvor de ansattes forventninger, skolens forventninger og elevernes forventninger er bundet sammen og danner stærke årringe. Hele stammen gør, at træet kan stå stærkt, også i en storm. Stammen hæver grenene, så der er plads til hver en gren. Ligesom der er plads til hver elev. Der er ikke konkurrence om lyset. Men alle er med på, at vi i fællesskabet får kronen til at vokse sig stor og fyldig. Eleverne gør hinanden bedre, de ansatte bedre og skolen bedre. I spidserne af grenene skyder bladene frem. Noget af det jeg sætter størst pris på. For ligesom du oplever årstidernes skiften og farverne ændre sig rundt i det ganske land, oplever vi også elevernes udvikling gennem året. DET er derfor, jeg kører fra Århus hver dag, DET er derfor, jeg arbejder og studerer på samme tid, DET er hvad Ågård kan!

Det er en ære at være tilbage på Ågård, mit og familiens stamsted. Og jeg glæder mig hver dag, over at være en del af alt vi skaber på Ågård.

GODDAG TIL LÆRER

SOFIE STÆRK

Sofie Stærk,
ny lærer

Der er noget, vi skal mærke...

Det var den sidste dag i juni, hvor Lene Balle ringede og inviterede mig til samtale på Ågård Efterskole. Jeg blev bedt om at medbringe to undervisningslektioner, en genstand der definerede mig som lærer og fortællingen om, hvordan jeg var blevet dannet. Allerede her kunne jeg mærke, at det her er en skole, hvor der er forventninger, og hvor vi vil opnå noget.

En måned senere var GPS'en igen sat til. Spækket med forventninger gik turen fra Århus til Ågård. Det kendte studieliv skulle nu skiftes ud med en hidtil ukendt efterskoleverden. Spørgsmålene der havde fyldt hovedet den seneste periode, kom igen frem. Kan jeg indfri de forventninger ledelsen, kollegaerne og eleverne har til mig? Og vil livet som efterskolelærer være alt det, jeg håber? Da jeg ankom, blev jeg mødt med åbne arme, energien var høj og gensynsglæden blandt kollegaer var tydelig at mærke. Dagen startede som enhver anden dag på Ågård med sang. 'Der er noget vi skal mærke', efterskolens egen sang. En oplevelse der står stærkt i erindringen, fordi følelsen af fællesskab kunne i den grad mærkes, og med et var jeg en del af et os. Et os hvor der er tydelige rammer, hvor alle bidrager og hvor alle yder deres bedste.

For nogle år siden skrev jeg en artikel til årsskiftet på den højskole, hvor jeg har gået, 'Fra hobby til karriere'. Drømmen ved at læse en kandidat i idræt var at leve af at arbejde med

idræt og bevægelse. Jeg er stolt og bæret over at kunne sige, at jeg får lov til at udleve den drøm som lærer på Ågård Efterskole. Men jeg føler mig mest af alt taknemmelig for at være en del af elevernes dannelsesrejse og være med til at præge dem. Det gælder i klasselokalet, i hallen, men i særdeleshed også i fritiden. Jeg havde hidtil kun hørt om de helt særlige relationer, man som efterskolelærer danner til eleverne, jeg føler mig privilegeret over, at jeg nu også har oplevet det. Eleverne imponerer mig, de gør sig umage, engagerer sig og reflekterer over deres holdninger. Det gør de, fordi Ågård er et sted, der danner rammerne for udvikling, både blandt elever og lærere. 'Vil du se god ud, eller vil du blive bedre?'. Det er en del af skolens mindsetbeskrivelse og ord, som jeg har taget til mig. Jeg må glædeligt erkende, at jeg allerede har lært mig selv bedre at kende og har udviklet mig. Som jeg mærkede helt fra starten, er Ågård en skole, der har forventninger og som vil opnå noget, det er jeg stolt af, at være en del af. Jeg er omgivet af dygtige kollegaer, der er engagerede og yder deres bedste, samt elever og forældre, der i den grad spiller med. Det gør mit arbejde meningsfuldt. Mine forventninger til livet som efterskolelærer er i den grad blevet indfriet og mere til.

GPS'en er ikke længere nødvendig fra Århus til Ågård, men følelsen af at være spændt, er der fortsat hver dag. Jeg glæder mig til at se, hvad dagen måtte bringe, møde elever og kollegaer, bidrage til fællesskabet og mærke Ågård Efterskole.

KOGEBOG FRA KØKKENET

Centralt placeret i skolens bygninger ligger det altid pulserende køkken, hvorfra liflige dufte spreder sig rundt på skolen, så det af og til kan være svært at koncentrere sig om interferensstriber, kasserollebøjninger og fejessving. Køkkenet spiller en stor rolle i efterskolelivet, da maden og spisesalen er vigtige rammer om vores daglige, sociale liv. Det er nemt for alle at få øje på, og sidst på året ender køkkenet også ofte med at skulle dele opskrifter på broccolifad, makronkager eller chili sin carne ud til de mange elever, der med maden vil forsøge at holde fast i så meget af Ågård som muligt, når de nu skal hjem til kødgrøderne. Og det er elever, ikke deres mødre, der efterspørger opskrifterne.

Af samme grund har pigerne i køkkenet valgt at udgive en kokebog med en samling af de bedste opskrifter fra året. En slags greatest hits. Retterne er særligt udvalgte på baggrund af efterspørgsel, de er afprøvede på egne familier og så er de skaleret ned fra 150 til fire personer. Herudover er der blevet plads til gode tips og tricks til indkøb, vaner og anden viden, du ikke vidste, du havde brug for. I forbindelse med forårets nedlukning, afholdte pigerne med stor tilslutning og succes virtuel hjemkundskabsundervisning, hvor flere af opskrifterne fra kokebogen blev gennemgået. Hvis du godt kunne tænke dig at få fingre i et eksemplar, så skal du tænke mere end almindeligt kreativt, for de gives kun som gave til afgående elever. Til gengæld har en lille fugl sunget om, at der snart udkommer en to'er.

Krydret tomatsuppe med ost - 4 pers.

500 g kylling filet eller bryst
3 ds hakkede flåede tomater
200 g stærk chutney
1 stort løg
3 spsk. persille frøsk eller fra frost
200 g flødeost naturel
½ l pskefløde (2,5 dl)
1 tsk. honning
1 ½ tsk. salt
Peber

Skær kyllingen i tern, kom lidt olie på panden, og svits kyllingen med lidt salt og peber (foruden det der står i opskriften).
Tag panden af komfuret, og gem kyllingen til senere.
Skær løget i tern og stoks i en gryde.
Tilsæt de hakkede fl. tomater, chutney, persille, salt og peber og kog i 15 min.
Suppen blendes og ostes kommes i. Rør derefter godt i suppen. Suppen koges i 5 min.
Tilset fløde og honning. Rør i suppen og varm suppen op med det stegte kylling.

Gode Tips:

- Tilsæt evt. chutney

Broccolifad - 4 pers.

4 små kylling bryst eller to store (ca. 450 gram i alt)
800 g kartofler
400 g broccoli
1 brik mornaysauce (købes i alle supermarkeder)
1 dl fløde
1 tsk. salt
½ tsk. peber (gerne pebermix)
2 plader butterdej

Skræl kartoflerne og skær dem i tern ca. 1x1 cm (brug evt. rester fra dagen før).
Kog derefter kartoflerne i en gryde i ca. 12 min.

Skær kylling i tern, ca. 1x1 cm.
Skvul og skvul broccolien i mindre buketter/stykker.
De kogte kartofler, kylling bryst, broccoli, salt og peber vendes sammen.
Puttes i et ovnfad, hvor mornaysauce og fløde hældes over.
Butterdej skæres i strimler og lægges over fadet i mønstre som gitter.
Fadet sættes i ovnen ved 200 grader i ca. 60 min.

Gode Tips:

- Serveres med brød til
- Hvis broccoli spikken også kan bruges

Små makron kager - 20 stk.

5 æg
500 g sukker
4 tsk. mandelensens
200 g makroner
200 g mel
200 g margarine

Rør margarine og sukker godt, kom 1 æg i af gangen. Rør til sidst kausete makroner og mandelensens i.
Kom dejen i papir muffin forme, brug evt. to forme til hver kage, for at holde på formen.
Bag dem ved 180 g. i ca. 30 min.

Hindbærgrotter

200 g margarine
1 dl sukker
2 tsk. vaniljesukker
½ dl pulver til kage creme
1 tsk. bagepulver
4 dl hvedemel
1 dl hindbærmarmelade

Gode Tips:

- Gode at fryse.
- Marmelade kan udskiftes med hvad du ønsker.

Pisk margarine, sukker og vanilje sukker sammen. Bland pulveret til kage creme med bagepulver dejen til en pølse og det godt sammen med bagepulveret, og alt det godt sammen til en dej. Tril Bage rotterne i 20 - 25 min. ved 180 grader. Tryk en fordybning. Kom glasser på før servering.

TRIATLON TOP-10: ELEVER

Drenge

1/4 JERNMAND

NR.	ÅRG.	NAVN	TID
1	00/01	Jesper Jakobsen	02:20
2	06/07	Michael Bach	02:25
3	01/02	Steffen Mortensen	02:27
4	00/01	Søren Brogger	02:27
5	09/10	Rasmus Hvid Olesen	02:28
6	00/01	Christian Bejer P	02:28
7	99/00	Esben Skøttergaard	02:29
8	15/16	Mathias Q Lorenzen	02:30:46
9	01/02	Jacob Lorentsen	02:31
10	98/99	Jens Chr. Thisted	02:31

1/6 JERNMAND

NR.	ÅRG.	NAVN	TID
1	00/01	Michael T. Larsen	01:47
2	08/09	Mads Peter Aagaard	01:55
3	02/03	Michael Bækhoj	01:55
4	10/11	Jonas M. Kersting	01:56
5	00/01	Jan Iversen	01:56
6	00/01	Esben Lyngsø	01:56
7	99/00	Henrik Andersen	01:56
8	08/09	Jeppe Fogh	01:57
9	01/02	Casper Christiansen	01:57
10	01/02	Jens Kock Hansen	01:57

1/10 JERNMAND

NR.	ÅRG.	NAVN	TID
1	00/01	Jacob Lorentsen	00:59
2	07/08	Michael Bundgaard	01:01
3	02/03	Anders Dyring	01:02
4	99/00	Brian Clausen	01:02
5	08/09	Hans Øllgaard Jensen	01:03
6	08/09	Christian F. Jensen	01:03
7	06/07	Morten T. Jacobsen	01:03
8	02/03	Mads N. Hansen	01:03
9	09/10	Anders Dall Bendixen	01:04
10	09/10	Frederik Pagh Kristensen	01:04

Piger

1/4 JERNMAND

NR.	ÅRG.	NAVN	TID
1	14/15	Helene Steiner Viqgaard	2.54.27
2	16/17	Asta Risak Johansen	2.57.17
3	10/11	Signe Svane Peschardt	03:01
4	02/03	Lene Ottosen	03:04
5	12/13	Sara Jørgensen	03:05
6	11/12	Sofie Markussen	03:05
7	07/08	Anne Ellegaard Larsen	03:06
8	11/12	Matilde Bolding	03:08
9	11/12	Mette Mark Sørensen	03:09
10	08/09	Amalie Munk Jensen	03:09

1/6 JERNMAND

NR.	ÅRG.	NAVN	TID
1	02/03	Kristina H. Olesen	02:04
2	02/03	Nanna Dalentoft	02:07
3	02/03	Kristine L. Jakobsen	02:10
4	02/03	Lene D. Ottosen	02:10
5	10/11	Anne Sofie Jørgensen	02:13
6	10/11	Karoline P. Bolding	02:13
7	10/11	Majken Vibe Djernæs	02:13
8	11/12	Nathja Røjkjær Larsen	02:14
9	01/02	Lise Munksgaard	02:16
10	10/11	Signe Svane Peschardt	02:17

1/10 JERNMAND

NR.	ÅRG.	NAVN	TID
1	00/01	Charlotte Wiwel	01:10
2	00/01	Henriette Wiwel	01:11
3	02/03	Sanne K. Østergaard	01:14
4	02/03	Susanne F. Due	01:14
5	02/03	Anne Merete Hansen	01:14
6	10/11	Sanne Fredslund Buhl	01:15
7	00/01	Louise Mølgaard	01:15
8	14/15	Sofie Kruse Jensen	01:15:44
9	13/14	Line Andersen	01:16:17
10	01/02	Mette Clausen	01:16

TRIATLON TOP-10: "GL. ELEVER"/FAMILIE

Herrer

1/4 JERNMAND

NR.	ÅR	NAVN	TID
1	2014	Michael Bach (04-06)	2:05:36
2	2016	Ib Nielsen	2:14:35
3	2016	Mathias Lorenzen	2:23:50
4	2015	Michael Nielsen	2:29:52
5	2016	Ole Refshauge	2:33:35
6	2016	Michael Bundgaard	2:35:35
7	2017	David Sommer	2:37:12
8	2017	Per Kokkendorf	2:37:22
9	2014	Michael Therkildsen	2:47:50
10	2017	Emil Johansen	2:49:47

1/6 JERNMAND

NR.	ÅR	NAVN	TID
1	2016	Gert Gimm	1:44:04
2	2014	Arne Fjord-Frandsen	2:02:08
3	2016	Kurt Hjort Madsen (tidligere)	2:07:12
4	2015	Dan Kristensen	2:14:29
5	2014	Michael Therkildsen	2:15:09
6	2016	Frederik Østergaard Nielsen	2:16:15
7	2015	Holger Skjoldemose	2:19:45
8	2016	Per Kokkendorff	2:25:29
9	2016	Mathias Kokkendorff (14-16)	2:25:57
10	2016	Kurt Eriksen	2:30:57

1/10 JERNMAND

NR.	ÅR	NAVN	TID
1	2016	Martin Christensen	1:06:52
2	2016	Klaus Engberg Jacobsen	1:14:43
3	2015	Per Kokkendorff	1:17:59
4	2016	Hans-Nicolai Lorenzen	1:23:55
5	2014	Holger Skjoldemose	1:24:31
6	2014	Jan Nørholm	1:30:02
7	2016	Bjarne Hansen	1:34:50
8	2017	Anders Østergaard (16/17)	1:39:46
9	2014	Jens Kierkegaard (11-12)	1:40:08
10	2017	Thomas Bredahl	1:43:42

Damer

1/4 JERNMAND

NR.	ÅR	NAVN	TID
1	2014	Trine Christensen (08-09)	2:48:28
2	2015	Tina Fredslund Buhl (08-09)	3:01:26
3	2014	Line Jørgensen (11-12)	3:09:33
4	2014	Pia Øllgaard Olsen	3:09:58
5	2015	Line Jørgensen (11-12)	3:12:09
6	2016	Ulla Øllgaard Jensen	3:15:28
7	2015	Lene Fredslund Buhl (12-13)	3:23:33
8		Sanne Fredslund Buhl	3:23:33
9	2016	Anna Øllgaard (13-15)	3:58:10
10			

1/6 JERNMAND

NR.	ÅR	NAVN	TID
1	2017	Nanna Hedeager Schelde	2:37:34
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

1/10 JERNMAND

NR.	ÅR	NAVN	TID
1	2017	Heidi Fjord-Frandsen	1:33:34
2	2017	Camilla Lykke Jepsen	1:41:33
3	2017	Mathilde Bredahl	1:43:42
4	2016	Joan Nørholm	1:46:35
5	2016	Tina Holme Folleraas	1:49:46
6	2015	Louise Gaarde Nørholm	1:55:12
7	2016	Anne Mette Henriksen	1:58:03
8			
9			
10			

VELKOMMEN TIL ÅGÅRD ELEVFORENING

Foreningen opstod på den stiftende generalforsamling den 25. maj 1995. Siden har foreningen arbejdet for kontakt gamle elever imellem og mellem gamle elever og Ågård Efterskole.

Find os på Facebook "Ågård Elevforening", hvor du kan finde yderligere oplysninger og kontaktinformationer. Vi er i bestyrelsen åbne for nye forslag, og du skal være mere end velkommen til at kontakte os, hvis du har noget på hjerte.

ADRESSE: Ågård Elevforening, Kirkebakken 13, Ågård, 6040 Egtved

BESTYRELSE:

Bestyrelsen består af 5 medlemmer og suppleanter. Derudover er der tilknyttet et supporterteam, som hjælper til med bestyrelsens opgaver.

FORMÆND: Janne Foldager Skov-Petersen, årgang 2016/17/18
Lasse Vesterager, årgang 2016/17

SEKRETÆR: Tilde Krarup Nielsen, årgang 2014/15/16

BESTYRELSESMEDLEMMER: Rasmus Holmer, årgang 2016/17
Mads Jacewicz Spiele, årgang 2018/19

SUPPLEANTER: Stine Moeslund Larsen, årgang 2018/19
Niels Fischer Sørensen, årgang 2017/18/19

KASSERER: Britta Winther

REVISORER: Thomas Laustsen
Jes Petersen

INDKALDELSE

**GENERALFORSAMLING
LØRDAG 8. MAJ 2021**

Til medlemmer af foreningen!

Vi indkalder hermed til generalforsamling i
**ÅGÅRD ELEVFORENING
LØRDAG 8. MAJ 2021**
på Ågård Efterskole.

Generalforsamlingen afholdes i forbindelse med elevdagen.

Dagsorden iflg. vedtægterne.

Med venlig hilsen
Ågård Elevforening

MELD DIG IND I ELEVFORENINGEN

Gå ikke glip af det unikke bånd der skabes mellem dig, dine nuværende Ågård kammerater, og andre allerede afgåede Ågård elever. Meld dig derfor ind i elevforeningen.

Fællesskabet fødes når jeg bliver til os.

Når du bliver medlem af elevforeningen, tilkøber du dig et all-inclusive medlemskab med mulighed for at deltage i følgende arrangementer:

G1. Elevgymnastik (inkl. kaffe og kage, 1x overnatning, 1x morgenmad og 1x frokost) 2. oktober, 27. november, 7. maj + overnatning inden elevdag 8. maj

Syng dig mæt (inkl. kaffe og kage) 5. februar

Derudover får du også tilsendt et årsskrift med billeder, nyheder, elevindlæg og meget mere!

Husk at gå ind på vores facebookside: "Ågård elevforeningen" eller find os på Instagram

Pris for medlemskab:

1 års medlemskab - 200,00 kr.
2 års medlemskab - 350,00 kr.

Betaling af kontingent overføres til

via MobilePay: 57 09 76

HUSK at notere: navn, adresse og årgang

Ågård elevforening

HUSK ELEVDAGEN

LØRDAG DEN 8. MAJ 2021.

Program:

kl. 13.30: Gymnastikopvisning
kl. 14.15: Generalforsamling
kl. 14.45: Kaffe og musik
kl. 15.30: Folkedans for alle
kl. 16.00: Fysiske aktiviteter
kl. 18.00: Spisning, derefter fællessang.

Tilmelding er ikke nødvendig.
Spisebilletter købes på selve dagen.

JUBILARER 2020

5 år: 2014/15
10 år: 2009/10
20 år: 1999/00
30 år: 1989/90
40 år: 1979/80
50 år: 1969/70

JUBILARER 2021

5 år: 2015/16
10 år: 2010/11
20 år: 2000/01
30 år: 1990/91
40 år: 1980/81
50 år: 1970/71

Jubilare og ansatte inviteres hermed til rundvisning kl. 9.30 og frokost kl. 11.00
LØRDAG DEN 8. MAJ 2021.

Tilmelding til jubilarfrokost senest mandag den 3. maj 2021 til skolen på mail: post@aagaardefterskole.dk eller telefon 75 55 31 33.

Vi håber at se rigtig mange af jer.

ÅRSBERETNING 2020 ÅGÅRD ELEVFORENING

Et år er gået, og hvilket mærkeligt år, det har været. Corona har ramt Danmark og verden, hvilket som så meget andet har betydet, at de fleste af foreningens arrangementer har været aflyst. Vi har i foreningens bestyrelse haft nogle gode møder i løbet af året, hvor vi også har afprøvet et Zoom møde, hvilket fungerede rigtig godt. Heldigvis nåede vi at afholde både gl. elevgymnastik og Syng dig mæt inden Corona ramte. Vi vil gerne sige tusind tak for den gode opbakning ved arrangementerne.

På bestyrelsesfronten sker der nogle nye ændringer. Jonas og Mathias har efter 3 år som formænd valgt at gå af og lade nye kræfter komme til. Vi er utrolig glade for at kunne overgive roret til Janne og Lasse, som allerede er kommet godt i gang. De har en masse nye og spændende ideer for, hvor elevforeningen skal bevæge sig hen. Det bliver spændende at følge foreningens fremtid med de nye to meget kompetente formænd.

Elevforeningen er en voksende forening, både på medlemssiden, men også på bestyrelsessiden. Vi får hvert år nogle super kompetente nye bestyrelsesmedlemmer ind, som er fyldte med engagement og gå-på-mod, hvilket bare er totalt fedt. Uden disse nye bestyrelsesmedlemmer, ville vi ikke kunne opretholde foreningens formål. Årligt har vi 6 møder, hvor vi udveksler gamle Ågård skrøner, og hvor vi indser, hvorfor vi vælger at udføre dette frivillige foreningsarbejde. Vi gør det, for at kunne skabe de samme rammer for alle gamle Ågård elever, da man straks kan mærke den kemi, der dannes mellem tidligere elever.

Til slut vil vi gerne ønske de afgangselever alt muligt held og lykke i fremtiden, vi håber, at vi ses i vores fælles hjem igen, på Ågård Efterskole.

Venlig hilsen

Jonas Deutschbein og Mathias Lorenzen

JULEHILSEN FRA ÅGÅRD ELEVFORENING

Hej medlem af Ågård Elevforening

Så er den årlige julehilsen fra din elevforening her. Vi håber, du kan finde en ledig stund til at genopfriske minder eller til at følge med i, hvad der er sket på skolen og i din forening i det forløbne år. Vi opfordrer jer til, at udnytte jeres medlemsskab, og benytte vores arrangementer som samlingspunkt for jeres gamle årgang. Vi tilbyder bl.a. Gl. Elevgymnastik og Gl. Elevfodbold.

I kan følge med på vores Facebook side "Ågård elevforening", hvor vi opdaterer med arrangementer, billeder og informationer.

Årsskiftet betyder, at det for nogle er blevet tid til at forny medlemsskabet. Dette gøres med MobilePay. **Er din julehilsen rød, betyder det, at du skal forny dit medlemsskab,** hvis du stadig ønsker at være medlem. **Er din julehilsen grøn, så behøver du ikke gøre noget.**

Vi har fra bestyrelsen side valgt at ændre betalingsformen for at blive medlem af elevforeningen. Det vil blive sådan, at man betaler et beløb, og så vil man derefter have mulighed for at deltage i [alle foreningens arrangementer](#). Vi har valgt at lave en såkaldt all-inclusive løsning for at gøre det lettere for jer medlemmer.

Priserne for den nye betalingsform er således:

1 år 200 kr.

2 år 350 kr.

Hvis I allerede er medlem af foreningen og har anvendt det gamle betalingssystem, kræver det en betaling på **100 kr.** for at **"opgradere"** til all-inclusive pakken.

Glædelig jul og godt nytår ønskes du af din elevforening.

Håber vi ses i det nye år – om ikke før så til Elevdag 2021!

SKOLEBILLEDE 2019/2020

MEDARBEJDERE PR. 01.08.2020

KATARINA GERMANSEN
Kokkenleder
Ansæt 1/5 1987

HANNE MOLS
Lærer &
uddannelsesvejleder
Engelsk, tysk, fortælling,
kreativt værksted
Ansæt 1/8 1995

LENE BALLE
Forstander &
uddannelsesvejleder
Engelsk, fortælling
Ansæt 1/8 2001

RIE FRØJK
Lærer
Barselsorlov
Ansæt 1/8 2004

BRITTA WINTHER
Sekretær
Ansæt 1/5 2005

JAKOB SØRENSEN
Lærer
Dansk, fortælling, boldspil
Ansæt 1/8 2016

RIKKE LUNDFALD
Kokkenassistent
Ansæt 1/5 2017

JES PETERSEN
Lærer
Fortælling, gymnastik
Ansæt 1/8 2017

ANNETTE RUDOLF
Kokkenassistent
Ansæt 1/10 2017

LONE SPEJLBORG
Rengøringsassistent
Kreativt værksted
Ansæt 1/10 2017

THOMAS LAUSTSEN
Lærer
Matematik, fysik/kemi,
fortælling, kreativt
værksted
Ansæt 1/8 2006

LOTTE BAY MADSEN
Lærer
Engelsk, tysk, fortælling,
kor, drama
Ansæt 1/8 2011

LISE AGERSKOV
Afdelingsleder &
uddannelsesvejleder
Dansk, fortælling
Ansæt 1/8 2013

DAVID SOMMER
Viceforstander
Dansk, fortælling, musik
Ansæt 1/8 2013

HENRIK JEPPESEN
Pedel
Praktisk arbejde
Ansæt 1/8 2016

LINE VADGAARD ANDERSEN
Lærer
Matematik, fysik/kemi,
naturfag, fortælling
Ansæt 1/8 2018

MIA VILLUMSEN BOCH
Lærer
Dansk, tysk, fortælling
Ansæt 1/8 2018

HANS HØJER
Lærer
Orlov
Ansæt 1/8 2018

JOHAN RASMUSSEN
Lærer
Matematik, fysik/kemi,
fortælling, IT-ansvarlig
Ansæt 1/8 2018

MARCO STORM
Lærer
Matematik, fortælling,
fodbold
Ansæt 1/8 2018

MEDARBEJDERE PR. 01.08.2020

LAURA JUUL JOHANSEN
Lærer
Engelsk, gymnastik,
fortælling
Ansæt 1/8 2020

MARIA MØGELHØJ
Lærer
Engelsk, gymnastik,
fortælling
Ansæt 1/8 2020

MIKKEL SKRÆDDERGAARD
Lærer
Gymnastik, spring,
fortælling
Ansæt 1/8 2020

KRISTIAN HOUBAK
Lærer
Matematik, gymnastik,
spring, fortælling
Ansæt 1/8 2020

SOFIE STÆRK
Lærer
KSH, geografi, fortælling,
fysiske valgfag
Ansæt 1/8 2020

LASSE THOMSEN
Timelærer
Spring

BESTYRELSEN PR. 01.08.2020

BIRGIT MUNK JENSEN
Formand

OLE REFSHAUGE
Næstformand/sekretær

JØRGEN JENSEN

IBEN GAMMELGÅRD

HANNE LINDAHL

TORBEN BANG

MICHAEL BUNDGAARD

ÅGÅRD EFTERSKOLE

Kirkebakken 13, Ågård, 6040 Egtved

Telefon 75 55 31 33

post@aagaardefterskole.dk

www.aagaardefterskole.dk

ågårdefterskole